

בס"ד

אִיר הָאֵב לִיב

די הייליגע

יום טוב סוכות

ביכל

ארויסגעגעבן דורך הרב יואל קליין

PRODUCED BY: REALISTIC PRODUCTION

נתנאל ווייס | שראלי כ"ץ
 שרגא וויינפעלד | אפרים קאהן
 מאיר ארגעל | יוסי ווייס
 יושע וויינפעלד | שלמה בעער
 מאטי האללענדער

שמעון שרייבער | הערשי
 פאלקאוויטש | וואלווי פאללאק
 מושי גליק | יוסי האללענדער
 שבת ריבא | יצחק יואל
 האלפערט | אהרן בעער

CREDITS

הרב יואל קליין	טאטע:
ר' יואל פאלקאוויטש	ר' קלמויש:
ר' ישראל יוסף וועבער	כהן:
ר' שלמה זלמן האלצער	שלומ'ס פארעם:
ר' יואל סופר	איד אין פעלד:
ח. גרין	שומר הר הבית:
ר' אברהם פוקס	ר' לוי:
ר' חיים יחזקאל ניימאן	מיסטער האצקל:
ר' יואל בוכינגער	גבאי:

קינדער סאלאס:

- מיר זענען אלע גרייט שראלי כ"ז, אפרים קאהן, יוסי ווייס, הערשי פאלקאוויטש, שרגא וויינפעלד.
- א סוכה'לע א קליינע שראלי כ"ז, שרגא וויינפעלד.
- שלומי'ס פארעם ר' שלמה זלמן האלצער.
- תשובה שבתי ריבא, ר' יואל פאלקאוויטש.
- געבט אריין א נחמה'לע .. וואלווי פאללאק, ר' יואל פאלקאוויטש.
- ושמחת 1 שרגא וויינפעלד, יצחק יואל האלפערט.
- ושמחת 2 שראלי כ"ז.
- ושמחת 3 הערשי מענצער, יצחק יואל האלפערט, שרגא וויינפעלד.
- ושאבתם מים בששון שמעון שרייבער, יוסי ווייס, שרגא וויינפעלד.
- אבינו מלכנו גלה כבוד ... יוסי האללענדער, שבתי ריבא, שרגא וויינפעלד.
- אוי וקרב פוזרינו יצחק יואל האלפערט, שרגא וויינפעלד.
- סדרות שבתי ריבא, יצחק יואל האלפערט,
- יוסי האללענדער, שרגא וויינפעלד, הערשי פאלקאוויטש.
- המלאך הערשי פאלקאוויטש.
- והראינו יצחק יואל האלפערט, שבתי ריבא, יוסי האללענדער.
- אוי רבונו של עולם שמעון שרייבער, הערשי פאלקאוויטש.

א עקסטערע גרויסע יישר כח....

פאר די אלע חשוב'ע עלטערן שיהיו פון "די הייליגע קינדערלעך קווייער" פארן ערמעגליכן זייערע קינדער צו אנטיילנעמען אין דעם הערליכן און הייליגן סידר, און אן עקסטערן דאנק פאר די אלע טייערע קינדער וואס האבן אוועקגעגעבן פון זייער פרייע צייט נאך נאכטמאהל צו קומען אין סטודיא, און פאר ענקער געדולד און אויסערעווענליכע גוטע און אידעלע אויפפירונג אין סטודיא.

מודעה: קינדער וואס השי"ת האט זיי באשאנקען מיט א שיינע שטומע און א געבוירענע טאלאנט צו זינגען, אדער אז איר ווילט וויסן אויב אייער קינד איז פאסיג צו זיין א חלק אין "די הייליגע קינדערלעך קווייער", אדער פאר מער פרטים וויאזוי דאס גייט צו, שפירט אייך פריי צו רופן: 718-344-1708. (אונזער סטודיא געפונט זיך אין הארץ פון וויליאמסבורג).

יישר כח פאר...

הר"ר יודל ווערצבערגער הי"ו פאר'ן אוועקגעבן פון אייער צייט ארויפצוקומען אין סטודיא אויסלערנען די קינדער אייער הערליכע ווארעמע ניגון "אבינו מלכינו גלה כבוד מלכותו עלינו", און פאר אייער הילף צו פערפעקטן די אידישע גראמען. די קינדער האבן עס נאך געזונגען מיט טרערן פון התרגשות און בענקשאפט.

- -

צו מיינע ידידים:

ר' חיים יחזקאל ניימאן און ר' ישראל ניימאן פון
TGT MasterMind Inc. 347-560-4332
פאר אייער פראפעסיאנאלע הילף
און ביזנעס קאוטשינג.

- -

אחרון אחרון חביב!

צו מיינע טייערע קינדער:
שלמה יצחק און משה זעמען קליין,
און ענקער חבר מעבי ניימאן.
ענקערע זיסע שטומעס האבן אסאך צוגעגעבן.

אלע חשובע אינגעלייט, מלמדים און ידידים פאר זיך קומען באטייליגן אינעם שמחת תורה הקפות, און א עקסטערע יישר כח פאר זייערע זיסע קינדערלעך וואס זענען געקומען מיט טאנצן און זיך מיטפרייען.

- -

ר' ישראל יוסף וועבער הי"ו פאר דיין הארץ און נשמה אויף יעדן טריט און שריט, און פאר דיין הילף מיט אלע גראמען לידער.

- -

המלמד ר' משה ראזענפעלד שליט"א פאר דיין ערשט האנטיגע הילף פארן Front Cover

- -

פאר די אלע חשוב'ע מנהלים און מלמדים שליט"א

כל אחד בשמו יבורך פאר אייער עצה ותושיה

- -

מיין געטרייע מאטע ר' אהרן צבי קליין שליט"א פאר דיין אייביגע גרייטקייט און הילף

הרב יואל קליין

Page layout:

C&G Typographic

718-935-1945

Printed By:

Berl Feder - 347-228-6905

הגהה: הרב יואל מייזליש

נקודות: נקתב

718-599-0941

Grand Piano:

ר' חיים יצחק גאלדמאן

718-633-8886

Graphics:

ר' אליעזר טארים

845-371-3000

בילדער: ח. קיסרמאן

077-495-1325

יום טוב סוכות

CD TRACKS

CD-2

1. די אידן שעפן וואסער
2. ניגונים - אבינו מלכינו גלה כבוד, אוי וקר פזורינו
3. מצוה שאקלען לולב
4. מצוה ושמחת בחגך
5. חול המועד אין פארק
6. הושענא רבא
7. שמיני עצרת - גשם
8. שמחת תורה
9. ניגון - סדרות
10. די זיבן הייליגע הקפות
11. עולה זיין
12. כל הנערים
13. ניגון - המלאך
14. מוצאי יום טוב
15. ניגון - והראינו, אוי רבונו של עולם

CD-1

1. א גוט יום טוב
2. ניגון - מיר זענען אלע גרייט
3. מצות סוכה
4. ניגון - א סוכה'לע א קליינע
5. מצוה עולה רגל
6. מעשה ר' קלמיש
7. ניגון - שלומי'ס פארעם
8. ר' קלמיש ברענגט א קרבן
9. ניגון - תשובה
10. די בהן שחט די ציגעלע
11. ניגון - געבט אריין א נחמה'לע
12. קרבנות לכבוד סוכות
13. שמחת בית השואבה
14. אין בית המקדש
15. ניגונים - ושמחת 1, ושמחת 2, ושמחת 3, ושאבתם מים בששון

יום טוב סופות

טקעק 1: א גוט יום טוב [CD-1]

משפחה: א גוט יום טוב!

מאיר: אה, מ'גיימער אריינגיין אין אונזער הערליכע סופה!

יוסי: אההה, ווי שיין! ס'שפירט זיך אזוי הייליג דא אריינצוגיין.

מושי: קוק טאטי, דא הענגט מיין שיינע נוי סופה וואס איך האב אהיים געברענגט פון

חדר! זעהסט? ס'האט א אַתרוג, מיט א לולב! ס'איז שיין?

טאטע: אונדאי מושי, ס'איז זייער שיין!

שראלי: אה, דא ליגט די גרויסע שיינע בענקל, און דאס גייט יעצט ווערן מיין פלאץ!

יוסי: איין מינוט, איין מינוט, איין מינוט, דו נעמסט די גרויסע שיינע בענקל פאר

דיך? און וואו גיי איך זיצן? אפֿשער קומט זיך די שיינע בענקל פאר מיר?

מאיר: חלילה! אין די ערשטע נאכט פון די הייליגע יום טוב סופות צו מאכן א

קריגעריי וועגן א בענקל? גיין, דו שלעכטע יצר הרע! "דו יצר הרע קומסט

נישט אריין צו אונזער הייליגע סופה!". הערטס אויס יעדער, טאטי גייט זאגן

וואו יעדער זאל זיצן, און מיר וועלן אלע אויסהערן נאר דעם יצר טוב און

פאלגן:

קינדער: "מיט א שמייכל!"

טאטי: אה, ענק זענען זייער וואוילע קינדער! קום, מאיר, דו גייסט זיצן דא. יוסי, דו

גייסט זיצן דא. שראלי דא, שלומי דא, און מושי דא, און יעדער האט פלאץ.

און יעצט גייען מיר אריינרופן זייער א חשוב'ע גאסט וואס קומט פון זייער א

ווייטע פלאץ! ווער קען צוטראפן?!

שבת: א גאסט וואס קומט פון א ווייטע פלאץ? ווער? אה! איך מיין איך ווייס,

אברהם אבינו!

טאטע: יא, דו ווייסט גוט, אברהם אבינו קומט!

יום טוב סופות

שְׂרָאָלִי:

אָבֶרְהָם אָבִינוּ פֿון די חומש, קומט דא אָהער צו אונזער סופה?!

טאַטע:

יא שְׂרָאָלִי! יעדע נאָכט סופות קומט אַראָפּ פֿון גן עדן זייער אַ גרויסע גאָסט!
און די גאָסט איז דא אַ גאנצע טאָג ביז די נעקסטע נאָכט. די ערשטע נאָכט
קומט אָבֶרְהָם אָבִינוּ, די צווייטע נאָכט קומט יצחק אָבִינוּ, און די דריטע נאָכט
קומט יעקב אָבִינוּ, און ווער ווייסט ווער ס'קומט די פֿערטע נאָכט סופות?

שְׂרָאָלִי:

משה רבינו!

טאַטע:

זייער גוט! און די פינפטע נאָכט?

שבת:

אָהרן הכהן!

יום טוב סופות

טאטע: זייער גוט! און די זעקסטע נאכט?

יִצְחָק: יוסף הצדיק!

טאטע: זייער גוט! און די זיבעטע נאכט סופות קומט?

מאיר: דוד המלך!

טאטע: זייער גוט! אברהם אבינו, יצחק אבינו, און יעקב אבינו, משה רבינו, אהרן הכהן, יוסף הצדיק און דוד המלך, זיי רופט מען אן "די הייליגע אושפיזין", דאס מיינט די הייליגע געסט. אין יעדע סופה ווי מ'פירט זיך אויף ערליך און וואויל, קומען זיי אראפ צו זיין אונזער גאסט! מ'קען זיי נישט זעהן, אבער מיר גלייבן אז זיי זענען דא, און זיי לאזן איבער פאר אונז אסאך גוטע פרכות! נו, לאמיר זיי צוזאמען איינלאדענען:

משפחה: אומין לסעדת, אושפיזין עלאין, אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד:

טרעק 2: ניגון - מיר זענען אלע גרייט [CD-1]

מיר זענען אלע גרייט, סופות איז שוין דא,
אין א מזל'דיגע שעה.

א סופה'לע געבויט אזוי הערליך און שיין,
מיר גייען אין די סופה'לע אריין.

דער אייבערשטער אליין, וויל מיט אונז זיין,
ער נעמט אונז אריין אין זיין שטוב,
א מצוה מ'האט, יעדע רגע מ'איז דארט,
צו זיין אין די סופה האב איך ליב.

די הייליגע אושפיזין קומען צו אונז, יעדע נאכט און פבד,

יום טוב סופות

אברהם יצחק, יעקב משה, אהרן יוסף און דוד.

געשמאקע סעודות מיר עסן יעדן טאג,

און ליזש בסופה איד זאג.

א לולב אַתרוג, הדסים און ערבות,

אזויפיל שיינע מצוות איד פארמאג.

דער אייבערשטער אליין, וויל מיט אונז זיין,

ער נעמט אונז אריין אין זיין שטוב,

א מצוה מ'האט, יעדע רגע מ'איז דארט,

צו זיין אין די סופה האב איד ליב.

טרעק 3: מצות סוכה [CD-1]

שלומו: טאטי, פארוואס דארף מען זיצן אין די סוכה?

טאטע: ווייל אזוי האט דער הייליגער באשעפער אונז געהייסן! אזוי ווי ס'שטייט

געשריבן אין די הייליגע תורה "בסכות תשב שבעת ימים". דאס מיינט: אין

א סוכה זאלט איר זיצן זיבן טעג. און בשעת מיר זיצן אין די סוכה, דארפן

מיר געדענקען, אז ווען דער הייליגער באשעפער האט ארויסגענומען די

אידישע קינדער פון די שלעכטע לאנד מצרים, האט ער אונז געפירט דורך א

שרעקעדיגע מדבר. ווער געדענקט?

יוסי: איד! אין די שרעקעדיגע מדבר איז דא אסאך שלעכטע חיות מיט גרויסע

צייגער וואס קענען בייסן, אויף איז דארט דא ריזיגע בערג, מיט גרויסע לעכער

ווי מ'קען זיך זייער שטארק צוקלאפן. אבער דער הייליגער באשעפער האט

ארוםגענומען און אפגעהיטן אלע אידישע קינדער מיט א וואלקן פון אלע

זייטן, "אזוי ווי א סוכה"!

טאטע: יא, זייער גוט יוסי! און וועגן דעם האט אונז דער הייליגער באשעפער באפוילן,

יום טוב סוכות

אז א זעדע נאר, זאלן מיר בויען א סוכה, און אין די סוכה דארפן מיר עסן און שלאפן פאר זיבן טעג.

שבת: אבער מאמי, די גס פון די אידישע קינדער און די וואלקן איז געווען אזא לאנגע צייט צוריק, גלייך נאך פסח! און פארנוואס מאכט מען די הייליגע יום טוב סוכות יעצט, אזוי סאך וואכן שפעטער?

מאמע: זייער גוט געפרעגט. ווייל אזוי האט אונז דער הייליגער באשעפער געהייסן! דער הייליגער באשעפער האט דוקא געוואלט אז מיר אידישע קינדער זאלן בויען א סוכה ווען ס'ווערט שוין ווינטער, און ס'פאנגט שוין אן צו ווערן קאלט, און אויך פאנגט שוין אן צו רעגענען. ווייל דער הייליגער באשעפער וויל ווייזן פאר אלע זיינע מלאכים און אויך פאר אלע גוים, ווי געטריי די אידישע קינדער זענען, און אז די אידישע קינדער פאלגן אלעס וואס ס'שטייט געשריבן אין די הייליגע תורה, אפילו ווען ס'איז שווער.

וועגן דעם האט אונז דער הייליגער באשעפער געהייסן אז מיר זאלן בויען א סוכה, און די סוכה איז נישט געבויעט שטארק אזוי ווי א עקטע הויז, א

יום טוב סופות

סופה דארף מען בויען מיט דינע ברעטעלעך, און אויף די דאך לייגט מער ארויף דינע סכך, וואס די סכך איז געמאכט פון ביליגע שטיקעלעך האלץ אדער בלעטעלעך, און ווען ס'בלאזט א ווינט ווערט קאלט, און ווען ס'רעגנט, רעגנט אריין אין די סופה און אלעס ווערט נאס. און מיר אידישע קינדער וועלן זיך אנשטרענגען און מקיים זיין די מצוה פון סופה אפילו ווען ס'קומט אן שווער.

אויך האט דער הייליגער באשעפער געוואלט, אז די הייליגע יום טוב סופות, זאל זיין גלייך נאך די הייליגע טעג, ראש השנה, יום כיפור, ווען יעדער האט שוין תשובה געטוהן און די נשמה איז שוין ריין, און אזוי מיט א ריינע נשמה זאלן מיר אריינגיין אין די סופה. מיר גייען אריין אין די סופה מיט די קליידער, און מיר האבן א גרויסע מצוה פאר יעדע רגע וואס מיר זענען אין די סופה.

טרעק 4: ניגון - א סופה'לע [CD-1]

א סופה'לע א קליינע, פון ברעטעלעך שיינע,
האב איך מיר א סופה'לע געמאכט,
באדעקט דעם דאך, מיט אביסעלע סכך,
האב איך מיר א סופה'לע געמאכט.

אוי, הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנפקלת.

טרעק 5: סוכות אין בית המקדש [CD-1]

שראלי: טאטי, אין אמאליגע צייטן ווען די הייליגע בית המקדש איז נאך געשטאנען, האט מען אויך געבויעט א סוכה?

טאטע: אונדאי האט מען אין די צייטן פון די הייליגע בית המקדש געבויעט א סוכה, אבער כמעט יעדער איינער האט עס געבויעט אין ירושלים, נישט אינדערהיים!

יום טוב סופות

שְׂרָאָלִי: פֿאַרנוּאס אין יְרוּשָׁלַיִם?

טאַטע: ווייל אין די צייטן פונעם הייליגן בית המקדש איז אויך געווען די גרויסע מצוה פון "עולה רגל", דאס מיינט ארויפגיין צו ירושלים, און קומען ברענגען א קרבן אין די בית המקדש. און אלע טויזענטער מיליאנען אידן, טאטע'ס, מאמע'ס, אפילו קליינע אינגעלעך, יעדער וואס האט געוואוינט ווייט אוועק פון ירושלים, האבן זיך ארויסקעלאזט אין די לאנגע לאנגע וועג, און יעדער איז געפארן ביז ירושלים צו קענען זיין יום טוב אין די הייליגע בית המקדש.

שבתִי: וואו! מסתם האט זיך געטוהן, מיליאנען מענטשן.

מאיר: אוודאי, מ'איז געקומען צו פארן פון איבעראל!

שבתִי: יא! יעדער פארט צוזאמען, ס'טוט זיך א מצב!

יום טוב סובות

מאיר:

און יעדער פארט צו די זעלבע פלאץ!

שבת:

צו זיין אין דעם הייליגן יום טוב סובות אין די הייליגע שטאט ירושלים!

טאטע:

נישט נאר סובות איז מען געפארן, נאר מ'איז געפארן דריי מאל א יאר. אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה "שלוש פעמים בשנה", דאס מיינט דריי מאל א יאר, איין מאל פסח, איין מאל שבועות, און איין מאל סוכות, דארף יעדער איינער, אפילו קליינע אינגעלעך, ארויפגיין צו ירושלים און גיין צו די הייליגע בית המקדש שחט'ן קרבנות!

שרגא:

טאטי, וואס איז געווען די בית המקדש? און פאר וואס איז די בית המקדש געווען "אזוי" הייליג?

טאטע:

ווייל די בית המקדש איז די הויז פון דער הייליגער באשעפער!

שרגא:

די בית המקדש איז די הויז פון דער הייליגער באשעפער? דער הייליגער באשעפער איז אין די הימל!

טאטע:

אמת, אבער דער הייליגער באשעפער האט געהייסן, אז מיר אידן זאלן אויפבויען פאר אים א הויז וואו דער הייליגער באשעפער וועט אראפקומען וואוינען צווישן אונז אידן. און דער הויז איז געווען די הייליגע בית המקדש! דער הייליגער באשעפער איז טאקע אראפגעקומען, אזוי ווי ער איז אראפגעקומען צו די בארג סיני, אבער אין די הייליגע בית המקדש האט אים קיינער נישט געקענט זעהן, נאר מיר אידישע קינדער האבן געהאט "אמונה", מיר האבן געגלייבט אז דער הייליגער באשעפער דער גרעסטער קעניג פון די גאנצע וועלט איז דא אונטן צווישן אונז אין די הייליגע בית המקדש.

מאיר:

וואו! די בית המקדש איז געווען די הויז פון דער הייליגער באשעפער דער גרעסטער קעניג. איז די בית המקדש געווען שיין? ס'איז געווען געבויעט אזוי ווי א פאלאץ וואס מ'בויעט פאר א קעניג?

טאטע:

זיכער! די הייליגע בית המקדש איז געווען די שענסטע פאלאץ אויף די גאנצע וועלט! ס'איז געווען געבויעט גרויס מיט די טייערסטע און שענסטע שטיינער, מיט גאלד און זילבער. און אויף זענען געווען הייליגע מענטשן וואס האבן

יום טוב סופות

געהייסן "כִּהְנִים", און די כִּהְנִים זענען געווען די באדינערס פאר דער הייליגער באשעפער.

יוסי: און וואס האבן די באדינערס, די כִּהְנִים געטוהן?

טאטע: דער הייליגער באשעפער האט געהייסן, אז די כִּהְנִים זאלן יעדן טאג ברענגען צוויי קרבנות. איינס צופרי און איינס נאכמיטאג, און דאס האט געהייסן א "קרבן תמיד". דאס מיינט, א קרבן וואס מען ברענגט יעדן טאג.

שבת: וואו! די כִּהְנִים האבן געהאט אזא הייליגע ארבעט. אבער האט סתם א מענטש אויך געקענט אריינגיין אינעווייניג אין די בית המקדש?

טאטע: גיין! ווער ס'איז נישט געווען א כֹהֵן, האט נישט געמעגט אריינגיין אינעווייניג אין די בית המקדש. אבער, ער האט יא געמעגט גיין אינדריסן ביז געבן די טיר ווי ס'איז געווען א גרויסע הויף ארום און ארום די גאנצע בית המקדש. און אויך איז די גרויסע הייליגע מזבח געליגן אינדריסן אין די גרויסע הויף, כדי אייביג, אפילו אינמיטן יאר, ווען א פלענע איד וואס איז נישט א כֹהֵן קומט ברענגען א קרבן, זאל דער איד אויך קענען מיטהאלטן און זעהן וויאזוי דער כֹהֵן שחט און איז מקריב די בהמה.

יוסי: אזוי אינטערסאנט! א איד האט אייביג געקענט ברענגען א קרבן? אפילו ס'איז נישט געווען דעמאלטס א יום טוב?

טאטי: יא יוסי, דער הייליגער באשעפער לאזט אייביג אז מען זאל אים ברענגען א קרבן, ווען מ'ויל! אויסער אויב איינער האט זיך נישט גוט געפילט, ער האט געהאט זייער א גרויסע באבא, און ער האט געבעטן פון דער הייליגער באשעפער, און דער הייליגער באשעפער האט געהאלפן און די באבא האט זיך אויסגעהיילט און ער איז געווארן געזונט. אדער אויב א איד איז אמאל געווען אין דזשעיל חס ושלום, אדער ער איז געפארן א לאנגע וועג אויף א שיף אין א שרעקעדיגע ים מיט הויכע כוואלעס, אדער אויב א איד האט אמאל געדארפט אדורכפארן אין א שרעקעדיגע מדבר וואו ס'איז דא אסאך שרעקעדיגע חיות, און דער הייליגער באשעפער האט געהאלפן און ס'איז אים

יום טוב סופות

גארנישט געשעהן - דעמאלטס דארף דער איד ברענגען א "קרבן תודה", דאס מיינט א קרבן צו דאנקען פאר דער הייליגער באשעפער.

מאיר: טאטי, איך וויל עפעס פרעגן! וואס איז אויב איינער האט געטוהן חלילה וחס א מיסטעיק און געטוהן אן עבירה, אבער יעצט וויל ער טוהן תשובה, קען ער אויך ברענגען א קרבן צו איבעררעטן דער הייליגער באשעפער?

טאטי: אויב איינער האט געטוהן חלילה אן עבירה, אונדא האט ער געדארפט ברענגען א קרבן, ער האט געדארפט ברענגען א "קרבן חטאת", דאס מיינט א קרבן צו איבעררעטן דער הייליגער באשעפער. זאל איך ענק פארציילן די מעשה וואס איז געווען מיט ר' קלמיש?

קינדער: אונדא!

יום טוב סופות

טרעק 6: מעשה ר' קלמיש [CD-1]

טאטע: איינמאל, ס'איז געווען שבת צופרי, און ר' קלמיש איז אויפגעשטאנען, ער

האט זיך אפגעגאסן געגל וואסער, געזאגט מודה אני, און אנגעצינדן די לייט...

שלומי: "עההה....מקצה"!!! מ'טאר נישט אנצינדן א לייט אין שבת קודש!

טאטע: מען טאר טאקע נישט, אבער ר' קלמיש האט פארגעסן אז היינט איז שבת

קודש! ר' קלמיש איז אריינגעגאנגען אין קאך און ער האט געוואלט גיין קאכן

אייער...

חיים: קאכן אייער אום שבת?! שבת קודש טאר מען נישט קאכן!

טאטע: אמת, אבער ר' קלמיש האט אינגאנצן פארגעסן אז ס'איז יעצט שבת! ר'

קלמיש זאגט צו זיך:

יום טוב סופות

קלמיש: אָקע, וואו איז מיין טאפ? אַה דא, לאמיר געמען לויזען אייער פון די פֿרידזשידער, אריינלייגן אין א טאפ מיט וואסער, אזוי, לאמיר עס ארויפלייגן אויף די געז, און אנציינדן די פייער אז ס'זאל קאכן...

טאטע: אזוי אינמיטן קאכן די אייער, האט ר' קלמיש געקוקט אויף די טיש, און ר' קלמיש זעהט אז אויף די טיש איז דא א שיינע ווייסע שבת'דיגע טישטוך, און אויף די טישטוך איז געליגן די הערליכע זילבערנע לייכטער, און ר' קלמיש האט זיך דערמאנט...

קלמיש: אוי! היינט איז דאך שבת קודש! מען טאר נישט שבת קודש אנציינדן א פייער! מען טאר נישט שבת קודש קאכן! און איך האב אויכעט אנגעציינדן א לייט אום שבת? יושש.. איך האב געטוהן אן עבירה! איך האב געמאכט א מיקסטעיק! איך האב מצער געווען דעם הייליגן פאשעפער! וואס טוה איך יעצט? ווי אזוי קען איך תשובה טוהן??

טאטע: ר' קלמיש האט זיך שנעל אנגעטוהן זיינע שבת'דיגע קליידער, און ער לויפט שנעל צו זיין שכן ר' איתמר פרעגן וואס צו טוהן. ר' קלמיש'ס שכן ר' איתמר איז געווען א רב, און אויך א כהן וואס האט געארבעט אין די בית המקדש.

קלמיש: קנאק קנאק,

כהן: ווער איז דארט?

קלמיש: דיין שכן ר' קלמיש, כ'האב זייער א וויכטיגע זאך אייד צו פרעגן!

כהן: א גוט שבת ר' קלמיש! א גוט שבת! נו, מיט וואס קען איך אייד העלפן?

קלמיש: (וויינט) א גוט שבת...

כהן: ר' קלמיש?! וועגן וואס וויינט איר?

קלמיש: כ'האב פריער געטוהן זייער זייער גרויסע עבירות!! כ'האב, כ'האב אנגעציינדן די לייט, און אויך אנגעציינדן די פייער אויף די געז רענדזש און אנגעפאנגען קאכן אייער אום שבת.

כהן: אוי וויי ר' קלמיש! אבער זאג מיר, דו האסט עס געטוהן פאר דווקא?

יום טוב סופות

קלמיש: עה? חס ושלום! ס'נישט געווען פאר דווקא, כ'האב עס געטוהן פאר א מיסטעיק, כ'האב פארגעסן אז היינט איז שבת קודש! און כ'האב געזינדיגט. אוי!! (וויינט)

כהן: ר' קלמיש, בארוהיגט אייד! אין די הייליגע תורה שטייט, אז אויב איינער איז עובר אויף חלול שבת בשוגג, דאס מיינט פאר א מיסטעיק, דארף ער ברענגען א קרבן אין די בית המקדש, און דער קרבן הייסט א "קרבן חטאת", דאס מיינט א קרבן פון אן עבירה בשוגג. און דו וועסט דארפן ערליך תשובה טוהן!

קלמיש: אקעי ר' איתמר, אבער ווען זאל איך ברענגען דעם קרבן חטאת, געצט? היינט? נישט היינט! נישט שבת! אבער דו קענסט עס ברענגען אינמיטן די וואך. דו ווייסט וואס, ר' קלמיש? אין די בית המקדש ארבעטן טויזנטער כהנים, און נישט אלע כהנים ארבעטן יעדן טאג אין די זעלבע צייט, נאר מיר טיילן זיך איין אין גרופעס, און יעדע וואך שבת טוישט מען צו אן אנדערע גרופע.

יום טוב שובות

און דו ווייטסט, ר' קלמיש? די וואך גייט מיין גרופע האבן די זכיה צו ארבעטן
אין די בית המקדש, און איה וועל דארט זיין, און ווען דו וועסט ברענגען דיין
קרובן חטאת, וועל איה דיר עס שחט'ן ערליך אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע
תורה.

קלמיש: אה! א גרויסן יישר כח ר' איתמר! א גוט שבת!

בהן: א גוט שבת ר' קלמיש, א גוט שבת!

טאטע: ר' קלמיש האט קוים געקענט ווארטן ביז ס'איז געווארן זונטאג, און ער איז
שנעל געלאפן צו שלומים בהמה סטאר, וואו ער האט געטראפן ר' שלמה
מיט זיינע קינדערלעך זיך אפגעבן און פארקויפן בהמות.

טרעק 7: ניגון - שלומים פארעם [CD-I]

איה בין שלומים פארם, א יעדן נעם איה אויף ווארעם.
פון איבעראל קומט מען צו לויפן,
פון שלומים בהמה'ס קויפן.
אויב איינער דארף א קרבן פאר זיך,
אלע סארט בהמה'ס האב איה.
צוגעלעך שעפעלעך קליינע,
קניען שעפסעלעך שיינע.

צוגעלע - מעההה, שעפעלע - בעהההה,
ריין געזונט מיט אלע מעלות.
קיעלע - מאאאההה, שעפסעלע-עההההה,
ביי שלומים פארעם קענט איר טרעפן אלעס.

יום טוב סופות

טרעק 8: ר' קלמיש ברענגט א קרבן [CD-1]

- קלמיש:** אה, א גוטן טאג ר' שלמה, וואס זינגט איר אזוי שיין?
- שלמה:** אה! א גוטן טאג ר' קלמיש! כ'האב איך שוין אזוי לאנג נישט געזען! וואס מאכט איר עפעס?
- קלמיש:** אָמם... ברוך השם...
- שלמה:** ר' קלמיש, איר קוקט אויס זייער צובראכן? וואס איז געשעהן ר' קלמיש?
- קלמיש:** אָמם.. כ'שעם מיר צו זאגן...
- שלמה:** וואס איז געשעהן ר' קלמיש??
- קלמיש:** איך בין געקומען קויפן א בהמה פאר א קרבן חטאת, ווייל.. ווייל.. ווייל כ'האב..

יום טוב סופות

שלמה: אוי, ר' קלמיש!

קלמיש: כ'האב בטעות אנגעצינדן...

שלמה: זאגט אייך נישט! קום, דא האסטו א שיינע ריינע ציגעלע. (מעהה...) זעהסט? אפילו די ציגעלע זאגט אז זי איז גרייט צו זיין א קרבן פאר דיר...

קלמיש: און וויפיל קאסט די שיינע ריינע ציגעלע?

שלמה: הונדערט דאלער.

קלמיש: אקעי, לאמיד ארויסנעמען מיין געלט, דא האט איר הונדערט דאלער.

שלמה: א גרויסן יישר כח ר' קלמיש!

קלמיש: א גרויסן יישר כח ר' שלמה! קום ציגעלע, "הרי זה חטאת"! דו גייסט זיין מיין קרבן חטאת!

שלמה: זייער גוט ר' קלמיש. אבער געדענקט! אזוי ווי איר האט געזאגט אז די ציגעלע זאל זיין א קרבן חטאת און עס מקריב זיין פאר דער הייליגער באשעפער, איז די ציגעלע געזט געווארן זייער א הייליגע ציגעלע! און איר מוזט זייער שטארק אכטונג געבן אז די ציגעלע זאל זיך אין ערגעץ נישט צוקלאפן! ווייל אין די בית המקדש קען מען נאר ברענגען א קרבן וואס איז גאנץ אן א פעלער. אויב חלילה גייט עפעס געשען צו די ציגעלע, למשל, אויב די ציגעלע וועט אראפפאלן, זיך צוקלאפן, און צוברעכן די פיס, וועט די ציגעלע ווערן פסול, און איר וועט מוזן קויפן א נייע ציגעלע פאר א קרבן חטאת. געדענק, וואטש זייער שטארק!

קלמיש: אקעי, ר' שלמה, איך וועל זייער שטארק אכטונג געבן אויף די הייליגע ציגעלע אז ס'זאל אנקומען אין די בית המקדש שייין ריין, גאנץ און געזונט.

שלמה: אט אזוי, זייער גוט ר' קלמיש!

קלמיש: א גוטן טאג ר' שלמה!

שלמה: א גוטן טאג, א גוטן טאג.

קלמיש: קום ציגעלע, לאמיר גיין.

יום טוב סופות

ר' קלמיש האט גענומען זיין הייליגע ציגעלע, און איז געגאנגען מיט דעם צו די בית המקדש. אינמיטן די וועג, האט ר' קלמיש זיך פארבלאנדזשעט...

טאטע:

אויש, כ'האב מיר דא פארבלאנדזשעט, וואו בין איר דא? אלע וועגן גייען דא אזוי געדרייט! מיט בערג, ארויף אראפ.. אה, דארט זעה איר א איד ארבעטן אין א גרויסן פעלד, אפֿשר קען מיר דער איד העלפֿן. לאמיר אים גיין פֿרעגן.. "אנטשולדיגט ר' איד, איר ווייסט אפֿשר די וועג וויאזוי מ'קומט אן צו די בית המקדש?"

קלמיש:

דער איד אויפן פעלד טראכט צו זיך...

טאטע:

אוי ווי, איר זעה ווי דער מענטש גייט מיט א שיינע ציגעלע צו די בית המקדש, מן הסתם האט ער געטוהן אן עבירה בשוגג, ער האט געמאכט א מיסטעיק, און יעצט קומט ער ברענגען א קרבן, איר גייט רעדן צו אים שוין, כ'וויל אים נישט חלילה פארשעמען.

איד:

יום טוב סופות

קלמיש: אנטשולדיגט?

איד: אה יא! אונדאי ווייס איך! געדער ווערט דא פארלויירן און אייביג קומט מען מיך פֿרעגן. איך בין נישט ברוגז, איך וועל איך זאגן. איר דארפט נעמען דער וועג דא, אויף די רעכטע זייט, און דער וועג וועט איך נעמען ביז די גרויסע בארג, איר זעהט דארט ווייט ארויף דעם גרויסן בארג?

קלמיש: די גרויסע בארג? יא יא איך זעה א בארג.

איד: דער גרויסער בארג הייסט די "הר הבית", דאס מיינט דער בארג פונעם בית המקדש, ווייל די בית המקדש איז געבויטעט אויף די הויכע הר הבית. און די הר הבית איז זייער הייליג, וועגן דעם ווען איר קומט אן צו די הר הבית, נאך פאר איר פאנגט אן ארויפגיין, מוזט איר קודם אויסטוהן אייערע שיד, און מאכן זיכער אז סיי איר און סיי אייער ציגעלע זענען שייין און ריין.

קלמיש: אהא, א גרויסן יישר פֿח'ר' איד פארן מיר וויין דעם וועג.

איד: יא, נישט קיין פֿראבלעם, געדער פֿרעגט, און איך ענטפער פאר געדעם. הצלחה, הצלחה.

קלמיש: קום שיינע ציגעלע, לאמיר גיין ווייטער.

טאטע: ווען ר' קלמיש איז אנגעקומען צו די הייליגע הר הבית בארג, האט ער געטראפן דארט שטיין א איד א שומר, א וואטשער.

קלמיש: אוי, דער שומר קוקט אויס שרעקעדיג שטרענג.

טאטע: און דער שומר זאגט...

שומר: איין מינוט איין מינוט איין מינוט, ר' איד, בלייבט שטיין! איר וויסט וואו איר גייט?

קלמיש: אונדאי ווייס איך, צו די בית המקדש, צו ברענגען א קרבן חטאת.

שומר: יא, דאס ווייס איך, דאס זעה איך! אבער, ארויפצוגיין צו אזא הייליגע פלאץ, דאס מוז זיין מיט'ן גרעסטן כבוד פאר'ן הייליגן באשעפער, און איר מיט אייער ציגעלע דארפן זיין ריין, אן קיין איין פיצל וויצי קיצי ליצי שמוצעלע! טוהט אויס אייערע שיד!

יום טוב סופות

קלמיש: דא האט איר מיין שיד.

שוזמר: אזוי, אה, איד זעה אז איר האט אויך א ברייטע גארטל מיט א בערזל!

קלמיש: מיין בערזל, מיין גארטל, אלעס?

שוזמר: טוהט אלעס אויס!

קלמיש: דא האט איר, דא האט איר.

שוזמר: איד זעה אויך אז איר קוקט פון א לאנגע וועג, און איר האט א שטעקן וואס האט אייד געהאלפן גיין. זייט מוחל, געבט מיר שיין אהער דיין שטעקן.

קלמיש: מיין שטעקן אויך?

יום טוב סופות

שומר: אזוי, געבט אהער...

קלמיש: דא האט איר.

שומר: אה, אלעס גייט מען דא אַוועקלייגן. איר דארפט זיך גארנישט זאגן, ווייל איך בין זייער א שטרענגער וואטשער, און איך גיי עס גוט אַוועקלייגן אז קיינער זאל עס נישט צונעמען, און ווען איר קומט צוריק אראפ, וועל איך אייך אלעס צוריקגעבן. אה, יעצט זענט איר שיין און ריין.

(קלמיש היסט...)

שומר: אזוי וויי, קוצי קוצי קוצי. ענדיגט יעצט היסן, ווייל אויבן אין די בית המקדש טאר מען נישט היסן אדער גיסן, שפייען אדער שרייען, מ'דארף זיך אויפפירן מיט די גרעסטע כבוד פאר דער הייליגער באשעפער פון די גאנצע וועלט!

טאטע: און אזוי איז ר' קלמיש ארויפגעגאנגען מיט זיין הייליגע ציגעלע צו די בית המקדש. אזוי ווי ר' קלמיש איז אנגעקומען נענטער און נענטער צו די בית המקדש, האט ער אנגעפאנגען צו הערן הערליכע מוזיק מיט הערליכע זינגען! ס'איז געווען די שענסטע מוזיק מיט די שענסטע זינגערס אויף די גאנצע וועלט!

מאיר: טאט, ווער האט אזוי שיין געזינגען? די כהנים?

טאטע: גיין, מאיר. אין די בית המקדש האבן אויך געארבעט די הייליגע לויים, זיי זענען געווען גרויסע צדיקים און הייליגע מענטשן, און זייער הייליגע ארבעט איז געווען צו שפילן און זינגען פאר דער הייליגער באשעפער. זיי האבן געהאט אזא מין גרויסע פייפער, וואס די פייפער האט געהייסן "מגריפה", וואס מיט איין בלאז האט די מגריפה פייפער געקענט ארויסגעבן הונדערט מיני קולות אויף איינמאל אין די זעלבע צייט!

מאיר: וואו! וואו קען מען קויפן אזא מין מגריפה פייפער?

טאטע: מ'קען עס נישט קויפן, נאר די הייליגע לויים האבן עס געהאט. און אויך האבן זיי געהאט די שענסטע פידעלעך און פויקן, אלעס פאר די כבוד פון דער הייליגער באשעפער. אויך זענען געווען קינדער לויים וואס זיי זענען

יום טוב סופות

געשטאנען אונטן, נעבן די אלע טאטע לויים, און ווען די קינדער לויים האבן געזינגען, איז עס געווען נאך אסאך שענער פון אלע טאטע לויים.

י'ס'י: און ווען האבן די לויים געשפילט און געזינגען?

טאטע: יעדן טאג ווען די פֿהנים האבן גע'שחק'ן די קרִבנות אין די הייליגע בית המקדש, האבן די הייליגע לויים זיך אויסגעשטעלט אויף די פופצן גרויסע טרעפ פארנט פון די בית המקדש, מיט אלע הונדערטער לויים אויף די טרעפ אויבן, און די אלע קינדער לויים זענען געשטאנען אונטן. און די לויים האבן יעדן טאג געזינגען א ניגון פאר דער הייליגער באשעפער. זונטאג האבן זיי געזינגען די זונטאג ניגון, מאנטאג האבן די לויים געזינגען די מאנטאג ניגון, און דינסטאג די דינסטאג ניגון, מיטוואך...

מאיר: די מיטוואך ניגון.

טאטע: און דאנערשטאג...

שבת'י: די דאנערשטאג ניגון.

טאטע: און פרייטאג...

שרגא: די פרייטאג ניגון.

טאטע: און שבת קודש...

שראלי: די שבת קודש ניגון!

טאטע: ווען ר' קלמיש איז אנגעקומען צו די בית המקדש איז געווען זונטאג אינמיטן טאג, און די לויים האבן געהאלטן אינמיטן זינגען די זונטאג ניגון!

קלמיש: אהה! דאס איז דאך אזוי שיין! אזוי הייליג!

טאטע: ווען דער הויפט לוי האט געזען ר' קלמיש אריינקומען, האט ער אים שיין באגריסט:

לוי: א גוטן טאג ר' איד! איך זעה אז איר זענט דא געקומען מיט א ציגעלע, און איר ווילט ברענגען א קרבן.

יום טוב סופות

קלמיש: יא ר' לוי, איך דארף ברענגען א קרבן חטאת. איך קענט מיר אפֿשר ווייזן וואו ר' איתמר ה'הן איז? ער האט מיר צוגעזאגט צו שחט'ן מיין קרבן חטאת.

לוי: אונדא וועט מען אייך ווייזן, אבער קודם דארפן מיר אויסוואשן אייער נשמה. איך מוזט קודם שטארק תשובה טוהן פאר דער הייליגער באשעפער, און בעטן אז ער זאל אייך מוחל זיין אייערע עבירות. און נאכדעם וועט מען רופן דער פֿהן זאל שחט'ן אייער ציגעלע, די קרבן חטאת!

נו, לויים, שפילערס און זינגערס, מיט אלע פידעלעך, לאמיר אנפאנגען א ווארעמע תשובה ניגון!

יום טוב סופות

טרעק 9: ניגון - תשובה [CD-1]

דער באשעפער, דער קעניג פון די וועלט,
די הייליגע תורה פאר אונז צוגעשטעלט.
געשריבן דארט וויאזוי מ'דארף זיך פירן,
די עבירות וואס מ'אר נישט פאסירן.

בטעות האסטו אן עבירה געטון,
דער אייבערשטער האט צער דערפון.
פונעם יצר הרע האסטו זיך געלאזט,
א שלעכטע מלאך באשאפן דו האסט.

טוה תשובה מיט טרערן,
צום באשעפער טו זיך אומקערן.
בעט אז ער זאל דיין תפילה צוהערן,
דו זאלסט צו אים צוריק נאנט ווערן.

יאה, איך בין מודה, ס'איז א טעות געשען,
און דעם אייבערשטן מצער געווען.
אוי הייליגער באשעפער, איך וועל עס מער נישט טאן,
איך בעט דיר, מיין תשובה נעם אן.

"אוי הייליגער באשעפער, ס'טוט מיר אזוי וויי אז איך האב פארגעסן אזא וויכטיגע הלכה
פון די הייליגע תורה, און איך האב געטוהן אן עבירה. אוי, איך בעט דיר, נעם אן מיין
תשובה! איך מיין עס אמת'דיג! מיט מיין גאנצע הארץ!"

יום טוב סופות

כדי דו זאלסט מער נישט זיין מצער דעם בורא,
זעץ דיר לערנען און חזר'ן די תורה.
אזוי וועסטו געדענקען אלעמאל,
און מער נישט פארגעסן קיינמאל.

יא, איך נעם זיך יעצט פאר,
צו לערנען, און חזר'ן קלאר.
אייביג וועל איך געדענקען וואס שטייט געשריבן דארט,
נישט פארגעסן קיין איין ווארט.

דער כהן קען יעצט דיין קרבן שחט'ן,
און דיין נשמה פאררעכטן.

אוי הייליגער באשעפער, א זכיה פאר מיר,
אז איך ווער צוריק נאנט צו דיר.

טרעק 10: דער כהן שחט די ציגעלע [CD-1]

טאטע: די הייליגע לויים זענען געווען גרויסע צדיקים, און זיי האבן געקענט זעהן מיט
רוח הקודש אז ר' קלמיש האט שוין ערליך תשובה געטוהן, און יעצט האט
מען אים צוגעפירט צום כהן.

כהן: אה! א גוטן טאג ר' קלמיש!

קלמיש: א גוטן טאג ר' איתמר, הייליגער כהן. דא האב איך געברענגט א שיינע ריינע
ציגעלע, אינגאנצן גאנץ, אן א פעלער, גרייט אז איר זאלט עס יעצט שחט'ן.

יום טוב סופות

כהן:

טאקע זייער א שיינע און ריינע ציגעלע, אזוי ווי עס פאסט פאר די בית המקדש. נו, ר' קלמיש, דו שטיי דא, און דו וועסט זיך צוקוקן און זעהן ווי אזוי איך שחט עס. דא האב איך מיין גרויסע און הייליגע מעסער, די מעסער וואס מען נוצט צו שחט'ן איז ספעציעל אזוי געמאכט, אז ווען מען שחט די ציגעלע, וועט עס גארנישט וויי טוהן די ציגעלע, און די ציגעלע וועט גארנישט שפירן, אזוי אז עס זאל חלילה נישט זיין קיין צער בעלי חיים.

קום שיינע ציגעלע, דיר וועט מען יעצט שחט'ן פאר דער הייליגער באשעפער. "ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה!"

קלמיש: "אמן!"

פיין, די ציגעלע איז שוין גע'שחט'ן. יעצט גייט מען מקריב זיין דיין קרבן אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה.

קלמיש: "מקריב זיין?" וואס מיינט מקריב זיין? וואס גייט מען יעצט טוהן?

קוק דיר צו, וועסטו זעהן. קודם גיי איך נעמען די שיסל מיט די הייליגע בלוט פון דיין קרבן חטאת, און איך וועל שמירן די בלוט מיט מיין פינגער אויף אלע פיר עקן ארום די גרויסע און הייליגע מזבח, אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה. אזוי, און אזוי. אזוי, און אזוי.

כהן:

יעצט, די אנדערע כהנים גייען נעמען די גע'שחט'נע ציגעלע, און זיי גייען עס צושניידן אויף אסאך קליינע שטיקעלעך, און אלע פעטע שטיקעלעך לייגן זיי עקסטער. יעצט, הייב אויף דיין קאפ ר' קלמיש, און קוק הויך ארויף אויף די מזבח. דו זעהסט? אויבן אויף די דאך פון די מזבח ברענט אייביג א פייער! די כהנים נעמען די אלע פעטע שטיקעלעך, און זיי טראגן עס ארויף ארויף ארויף... ביז אויבן אויף די הייליגע מזבח. און דארט גיסט מען אן די אלע שטיקעלעך מיט אסאך זאלץ, און די כהנים ווארפן אריין די אלע פעטע שטיקעלעך אין די פייער, און עס גייט ווערן פארברענט! און דאס מיינט מקריב זיין א קרבן חטאת פאר דער הייליגער באשעפער.

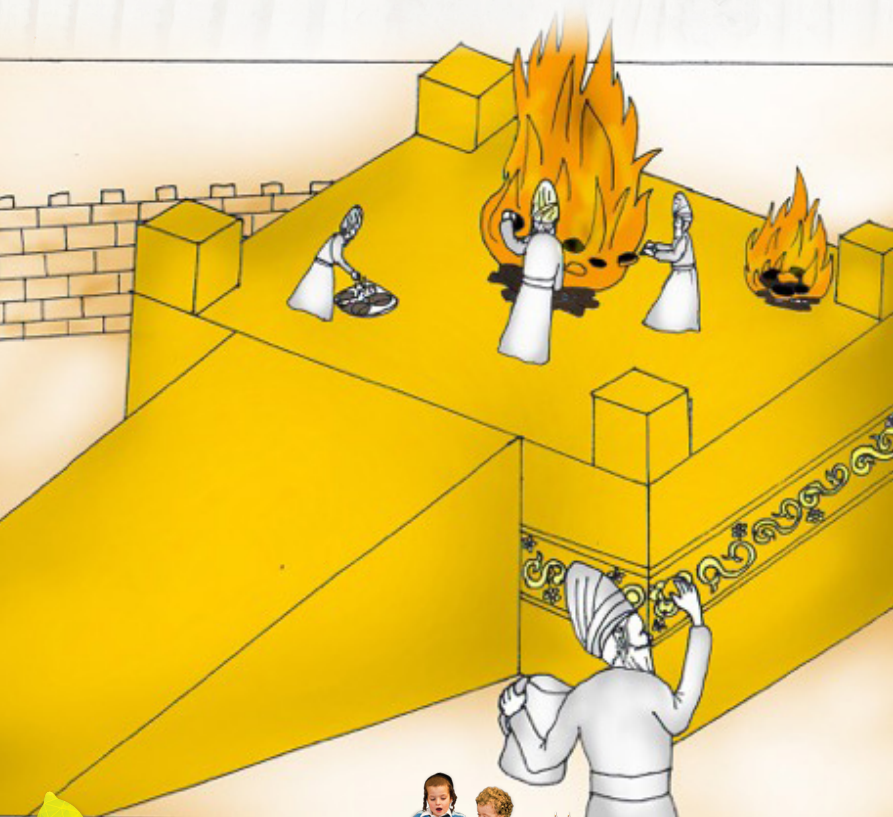

יום טוב סופות

קלמיש: אהה... זייער אינטערסאנט! אבער ר' איתמר הפהן, וואס גייט מען טוהן מיט אלע אנדערע פלייש, וואס מ'לייגט נישט אריין אין די פייער?

פהן: אה, די אלע איבריגע פלייש פון די גע'שחט'נע ציגעלע, דארף מען גוט אפמאכן אדער אפבראטן, און מען דארף עס גלייך אויפגעסן. אבער נאר א פהן גייט מעגן עסן די פלייש, ווייל די פלייש פון די קרבן חטאת איז יעצט זייער הייליגע פלייש. און וועגן דעם טאר מען נישט ארויסטראגן די הייליגע פלייש פון די בית המקדש, און די פהנים גייען עס דא דארפן אויפגעסן.

יום טוב סופות

קלמיש: וואו! קוק ווי שָׁנַעַל די כְּהָנִים אַרבעטן! אין איין מינוט האָבן זיי שוין צושניטן די פֿלייש, צוטיילט אַלע פֿעטע שטיקעלעך, און אַרױפֿגעטראָגן אױפֿ'ן מזבֿח, באַזאַלען און פֿאַרברענט, און די אײַברײַגע הײלײַגע פֿלײש באַקט זיך און בֿראַט זיך גרייט צו עסן. אזוי שָׁנַעַל!

כהן: יא ר' קלמיש, די כְּהָנִים וואס טוהן די הײלײַגע אַרבעט אין די בית המקדש, אַרבעטן זײַער זײַער שָׁנַעַל און געשיקט.

קלמיש: אײַך זעה, אײַך זעה, אײַך באַוואונדער דאס, וואו!

כהן: און געצט ר' קלמיש, איז אײַער קרבן חטאת פֿאַרטיג, און איר קענט שוין אהיים גיין.

קלמיש: א גרויסן ייִשר כַּח ר' איתמר הכהן, א גוטן טאג.
כהן: א גוטן טאג ר' קלמיש.

יום טוב סופות

טאטע:

אויפ'ן וועג ארויס, איז ר' קלמיש נאכאמאל אדורקגעגאנגען אלע לויים, און דער הויפט לוי האט געזאגט:

לוי:

הייליגע לויים! אונזער ר' קלמיש האט שוין תשובה געטוהן! און ער האט שוין אויך געברענגט א קרבן חטאת! יעצט פאר ער גייט אהיים, לאמיר אים מאכן פרייליך. ווייל תשובה איז א גרויסע מצוה, און ווען איינער טוט ערליך תשובה האט דער הייליגער באשעפער שטארק הנאה. נו, לויים, איינס, צוויי, דריי, פינעלעך, הייבטס אן א לעבעדיגע ניגון!

טרעק 11: ניגון - געבט אריין א נחמה'לע [CD-1]

געבט אריין א נחמה'לע אין א אידישע נשמה'לע,
געבט אריין א חיות אין א איד.

דו האסט תשובה געטון אצינד,
און אויסגעמעקט דינע זינד,
דיין נשמה איז געווארן ריין.

דיין קרבן איז ארויף,
טאנץ בשמחה הייב דיר אויף,
א גרויסע צדיק טוסטו יעצט זיין.

געבט אריין א חיות אין א איד.

טאטע:

און ר' קלמיש איז אהיימגעגאנגען פרייליך.

שבת:

א גרויסן יישר כל טאטי פאר די הערליכע אינטערסאנטע מעשה!

טרעק 12: קרבנות לכבוד מופות [CD-1]

שבת: 9 טריליאן, 555 ביליאן, 148 מיליאן, 800 טויזנט מענטשן? וואו!!!

יום טוב סופות

שראלי: איין מינוט, איך וויל עפעס פארשטיין, וויאזוי האבן די אלע טריליאן ביליאן מיליאן טויזענטער אידן מיט אלע כהנים געהאט פלאץ אין די הייליגע בית המקדש?! ווי אזוי איז עס אפילו מעגליך??

טאטע: שראלי, אין די הויז פון דער הייליגער באשעפער איז אלעס מעגליך! דער הייליגער באשעפער האט געמאכט א גרויסע נס, און יעדעס מאל וואס די אידן האבן געדאווענט און זיי האבן געזאגט 'השם', וואס דאס איז דער הייליגער באשעפער'ס נאמען, האבן זיך אלע אידן אראפגעבויגן און געבוקט, און ווען יעדער איינער בייגט זיך אראפ אויף איינמאל דארף מען האבן נאך מער פלאץ, האט דער הייליגער באשעפער געמאכט נאך א גרעסערע ריזיגע נס, פלוצלונג איז געווארן ריזיג ברייט פלאץ פון אלע זייטן! און יעדער איינער, אלע מיליאנען טריליאנען מענטשן האבן זיך רואיג געקענט אראפבייגן און זיך בוקן פאר דער הייליגער באשעפער.

שראלי: וואו! אזא גרויסע נס!

טרעק 13: שמחת בית השואבה אין בית המקדש [CD-1]

טאטע: און אזוי האבן די אידישע קינדער געדינט דעם הייליגן באשעפער א גאנצע טאג, ביז ס'איז געווארן ביינאכט, און יעדער איינער, אלע טריליאנען אידן האבן זיך געגרייט צו טאנצן "שמחת בית השואבה" פרייליכערהייט!

שבת: וואס מיינט "שמחת בית השואבה"?

טאטע: "שמחת בית השואבה" מיינט, די מצוה פון ארויסשעפן די וואסער מיט א גרויסע פרייליכקייט. אין ירושלים איז דא א גרויסע טייך וואסער, וואס הייסט "טייך שילוח" און פון די טייך שילוח האט דער הייליגער באשעפער געהייסן אז די כהנים זאלן ארויסשעפן די וואסער, און עס אריינגיסן אין א ספעציעלע קליינע לאך וואס ס'איז געווען אויף די מזבח. און כדי צו מקנים זיין די מצוה פון ארויסשעפן די וואסער און זיין פרייליך, האבן די אידן געטוהן אלע מיני פרייליכע זאכן.

יום טוב סופות

שבתי : אלע מיני פרייליכע זאכן? למשול וואס? וואס האבן די אידן געטוהן צו מאכן פרייליך די מצוה פון שעפן די וואסער?

טאטע: אה... פאר די מצוה פון זיין פרייליך, האט מען זיך שוין אנגעהויבן צו צוגרייטן נאך אסאך צייט פאר סוכות! ס'זענען אנגעקומען א גאנצע גרופע בחורים כהנים, זיי האבן אנגעפאנגען אויסצוליידיגן די גאנצע הויף אינדרויסן פון די בית המקדש, און די בחורים כהנים האבן אויפגעבויטע ריזיגע הויכע לייכטער וואס איז געווען צען שטאק הויך! אזוי ווי א גרויסע הויכע בילדינג! נאכדעם זענען די בחורים כהנים געגאנגען און זיי האבן צוזאמגענומען אלטע קליידער פון די בית המקדש וואס מען האט מער נישט געקענט נוצן, און זיי האבן פון דעם געמאכט דיקע ברייטע קנויטן, און זיי האבן עס אנגעשמידט מיט אסאך אויל, אזוי אז ס'זאל גוט ברענען. ווען ס'איז געקומען די נאכט פון שמחת בית השואבה, זענען די בחורים ארויפגעקראכן איינער אויפן צווייטן אויף די אקסל, העכער העכער העכער העכער העכער, ביז די קנויטן, און זיי האבן אנגעצינדן די קנויטן מיט א פייער, און די פייער האט געברענט און געמאכט אזוי ליכטיג אז גאנץ ירושלים איז געווארן ליכטיג אזוי ווי אינמיטן טאג!

קינדער: וואו!

טאטע: און נאכדעם זענען אנגעקומען אלע טויזענטער לווים מיט זייערע פייערס און טראמפייטערס מיט אלע פידעלעך, אלע טאטע לווים האבן זיך ארויפגעשטעלט אויף די פופצן גרויסע טרעפ, אלע קינדער לווים האבן זיך געשטעלט פון אונטן. ס'איז געווען הערליך! אלע שפילערס און זינגערס האבן זיך געגרייט אנצופאנגען צו זינגען און שפילן די שענסטע מוזיק אין די גאנצע וועלט! און פארגט פון די אלע ביליאנען טריליאנען אידן, זענען געקומען טאנצן אלע גרויסע און הייליגע תנאים און צדיקים, און די הייליגע תנאים און צדיקים האבן געמאכט אלע סארט אינטערסאנטע קונצן, מקנים צו זיין די גרויסע מצוה צו מאכן יעדן איינעם פרייליך.

שרגא: וואו! קוק דער הייליגער תנא דער צדיק ר' שמעון בן גמליאל, ער מאכט אינטערסאנטע קונצן, ער האט 8 פאקלעך, שטעקענעס מיט פייער, און ער

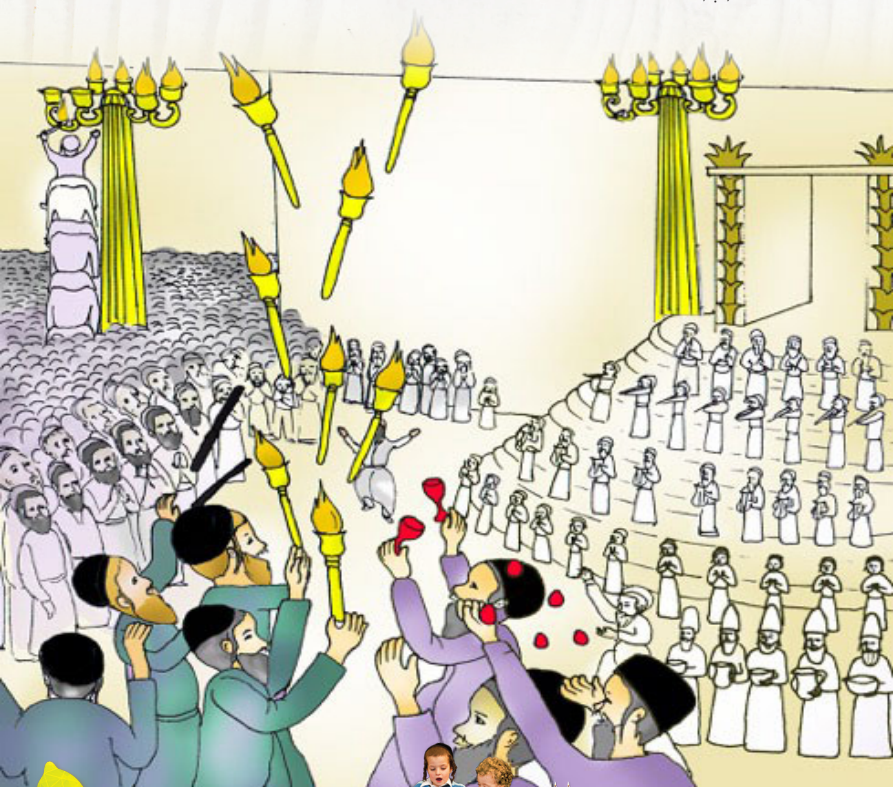
יום טוב סובות

וואַרקט אלע אַכט הויך אין די לופט און קיין איינס פאלט נישט אַראָפּ!
ניטאַמאל רירן זיי זיך אָן!

יוסי: וואו! קוק דאָרט! איינער אַ צדיק האט אַכט בעקערס אָנגעפולט מיט וויין ביז
אויבן, און ער וואַרקט עס אין די לופט און נאָכדעם כאַפּט ער עס צוריק, און
גאָרנישט גיט זיך אויס!

קינדער: וואו!

שבת: און דאָרט טאָנצט נאָך אַ צדיק און ער דזשאַנגעלט מיט גרויסע מעסערס, אזא
קונץ!

יום טוב סופות

שרגא: קוק, א צדיק דזשאגעלט מיט רויע אייער, און קיין איינס פאלט נישט אראפ!
יוסי: ס'איז אזוי אינטערסאנט, און יעדער ווערט אזוי שטארק פרייליך!
טאטע: און זיי האבן אנגעהויבן, איינס צוויי דריי...

טרעק 14: ניגונים - ושמחת 1, 2, 3, ושאבתם מים בששון [CD-1]

וְשִׁמְחָתָהּ בְּחֶגְדָּה וְהָיִיתָ אֶדָּה שְׂמֵחַ
 וְשִׁאֲבֶתָם מִיַּם בְּשִׂשׁוֹן מִמְעֵינֵי הַיְּשׁוּעָה

לייג אריין [CD-2]

טרעק 1: די אידן שעפן וואסער [CD-2]

טאטע: און אזוי איז אנגעגאנגען די טאנצן פון שמחת בית השואבה א גאנצע נאכט, ביז ס'איז געווארן צופרי, און די הינדעלעך האבן שוין געקרייט 'קוקוריקו' אז די זון גייט שוין אויפשיינען, זענען די כהנים געגאנגען צו די טייך שילוח, און די כהנים האבן גענומען הערליכע גאלדענע קריגעלעך, און מיט דעם האבן זיי ארויסגעשעפט פרישע קאלטע וואסער, און מיט די וואסער זענען זיי צוריק געגאנגען צו די בית המקדש.

און זיי זענען אנגעקומען צוריק צו די בית המקדש. יעצט האבן די כהנים גענומען די וואסער און זיי האבן עס אריינגעגאסן אין די הייליגע בליים פון די בית המקדש. די בליים האבן געהייסן "כלי שרת", און יעצט איז די וואסער געווארן זייער זייער הייליגע וואסער. און אביסעלע שפעטער ווען די כהנים האבן מקריב געווען די "קרבן תמיד", האבן די כהנים גענומען די הייליגע וואסער און זיי האבן עס אריינגעגאסן אין א ספעציעלע קליינע לאך אויף די מזבח. און ווען ס'איז געווארן ביינאכט, האט זיך נאכאמאל איבערגעשפילט

יום טוב סופות

די גאנצע מעשה, נאכאמאל איז מען אויפגעווען א גאנצע נאכט און געטאנצן שמחת בית השואבה, און צופרי זענען די כהנים נאכאמאל געגאנגען צו די טייך שילוח ארויסשעפן וואסער.

און אזוי האבן די אידן געמוזט זענען נאכט חול המועד. די אידן זענען געווען אזוי שטארק פארנומען צו טאנצן און זיך פרייען, אז זיי האבן קוים געהאט צייט צו גיין שלאפן, און ווען איינער איז געווען שוין זייער שטארק מייד, האט ער זיך אנגעלעהנט אויף א צווייטע איד'ס אקסל און אזוי האט ער געכאפט א קליינטשיגע דרימטעלע...

קינדער: וואו!

יום טוב סופות

יא, עס שטייט אין די הייליגע גמרא, אז ווער עס האט נישט געזעהן די גרויסע "שמחת בית השואבה" אין די בית המקדש, האט נאך אין זיין לעבן נישט געזעהן אן עכטע הייליגע שמחה! און כדי דאס צו געדענקען פירן מיר זיך צו גיין חול המועד בינאקט אין שוהל טאנצן "שמחת בית השואבה". אבער, דאס וואס מיר טאנצן אין שוהל, קומט אפילו נישט צו, צו די עכטע גרויסע און הייליגע שמחה וואס ס'איז געווען אין די בית המקדש!

טאטע:

טאטי, ווען וועלן מיר שוין אויך קענען גיין עולה רגל זיין אין די הייליגע בית המקדש? איך מוז דאס מיטהאלטן און זעהן!

שראלי:

יום טוב שובות

טאטע: אוי! קינדערלעך, מיר זענען נעבעד אין גלות, מיר דארפן ווארטן אז משיח צדקינו זאל שוין קומען און אונז אויסלייזן, און דעמאלטס וועט מען צוריק אויפבויען די הייליגע בית המקדש, און דעמאלטס וועלן מיר נאכאמאל קענען ארויפגיין און מקנים זיין די מצוה פון "עולה רגל" און עס זעהן אליין מיט די אייגענע אויגן!

שראלי: טאטי, לאמיר בעטן פון דער הייליגער באשעפער אז משיח זאל שוין קומען! איך קען שוין קוים ווארטן!!

טרעק 2: ניגונים - אבינו מלכינו, אוי וקרוב [CD-2]

אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרוב פוורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ.

אבינו, טאטע געטרייער
גרויסער קעניג, מיר בעטן זייער
דיין שטארקייט און מאכט
דיין כבוד און פראכט
דיינע ניסים, און דיינע וואונדער
ווייז שוין פאר דיינע קינדער

די כהנים וועלן מקריב זיין פאר דיר
און די לויים מיט די כלי שיר
אוי ווי הערליך עס וועט דעמאלט זיין
דינען דיר אליין
די כהנים וועלן מקריב זיין פאר דיר
און די לויים מיט די כלי שיר
אוי ווי הערליך עס וועט דעמאלטס זיין
במהרה אמן

אוי וקרוב פוורינו מבין הגוים,
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ
אוי! לייז אונז שוין אויס
נעם אונז ארויס
פון דעם גלות דעם שווערן
דעם בית המקדש, דיין הייליג הויז
זאל שוין אויפגעבויעט ווערן

יום טוב סופות

טרעק 3: מצוה שאקלן לולב [CD-2]

טאטע: און יעצט טייערע קינדערלעך, מיר האלטן שוין נאך די סעודה. יעדער איז גענוען ברוך השם זייער זייער וואויל, מ'איז זייער שיין געזיצן אין די הייליגע סופה, און מיר האבן געלערנט וועגן די גרויסע מצוה פון עולה רגל זיין, מיר האבן אזוי שיין געזונגען זמירות. און יעצט קינדערלעך, דארף מען זיך צואייילן און גיין שוין שלאפן, ווייל מארגן צופרי דארפן מיר טוהן זייער א גרויסע און הייליגע מצוה. ווער ווייסט וועלכע מצוה?

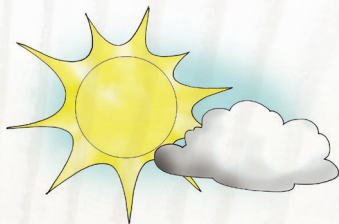
מאיר: אה! מ'גייט שאקלען לולב מיט א אַתרוג אין די סופה!

טאטע: יא, דו ווייסט גוט! די הייליגע צדיקים פלעגן קוים קענען ווארטן ביז ס'איז געווארן צופרי, ווייל זיי האבן שוין אזוי שטארק געוואלט קענען מקנים זיין די הייליגע מצוה פון שאקלען לולב מיט א אַתרוג. יעצט קינדערלעך, גייטס שיין ליינען קריאת שמע, אנגרייטן נעגל וואסער, און גייטס שיין אריין אין בעט. א גוטע נאכט.

קינדער: א גוטע נאכט.

יום טוב סובות

מאיר:

א גוט מארגן יאסי! ס'איז שוין צופרי, די זון שיינט שוין!

יסי:

א גוט מארגן מאיר. "מוֹדָה אָנִי לַפָּנִים מְלֶכֶת חַי וְקַדְשֵׁי הַהִתְחַזְרֶת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ סֵלָה". קום, לאמיר ש'נעל ארויסגיין צו אונזער הייליגע סוכה שאקלען לולב.

קינדער:

אה טאטי, א גוט מארגן, א גוט יום טוב!

טאטע:

אה, א גוט מארגן א גוט יום טוב, טייערע קינדערלעך! נו, ענק זענען ביין געשלאפן? יא... אַמֶּת?

מאיר:

אה הא. אבער טאטי, ווען אונז גייען שוין זיין גרויס, גייען אונז אויך שלאפן אין די סוכה אזוי ווי אלע טאטעס!

טאטע:

אונדאי מאיר, שלאפן אין די סוכה איז א גרויסע מצוה. אַקעי, דא איז גרייט די פיר מינים וואס דער הייליגער באשעפער האט אונז געהייסן נעמען און ארומבינדן און שאקלען מיט זיי, די הייליגע לולב מיט די הערליכע אַתרוג, און דו זעהסט? אויף די רעכטע זייט פון די לולב ליגט צוזאמגעבונדן דריי הדסים שטעקעלעך פול מיט קליינע בלעטעלעך, און אויף די לינקע זייט לולב ליגט צוזאמגעבונדן צוויי ערבות שטעקעלעך, אויך פול מיט קליינע בלעטעלעך, און אלעס צוזאמען ליגט אריינגעלייגט און ארומגעבונדן אין א שיינע האלטער וואס הייסט א קווישעלע.

שבת:

שיין! איך זעה אז די קווישעלע איז אויך געמאכט פון אסאך לאנגע לולב בלעטעלעך, שיין צוזאמגעבונדן!

שראלי:

טאקע, ס'איז הערליך!!

טאטע:

ענק ווייסן פאר וואס ס'איז אזוי שיין?

יום טוב סופות

ווייל אזוי האט דער הייליגער באשעפער געשריבן אין די הייליגע תורה, אז די "ארבעה מינים", די פיר מינים פון פרוכט און בלעטער, וואס דאס איז די לולב, די אתרוג, די הדסים און די ערבות, דארפן זיין שיין.

מאיר:

זייער גוט! די אתרוג מוז טאקע זיין שיין געל אדער גרין. ס'טאר נישט האבן א לאד, אדער א גרינעלע, אדער צו א גרויסע שווארצע פלעק. אויך קען מען קויפן נאך א שפעטערע אתרוג וואס האט א פיטום, אזא קליינע ברוינע צווייגעלע אויף די שפיץ פון די אתרוג, אבער אויב פאלט די פיטום אראפ, אדער אויב די פיטום צוברעכט זיך, ווערט די אתרוג פסול.

טאטע:

און מ'קען מער נישט נוצן די אתרוג.

מאיר:

וועגן דעם דארפן אלע קינדער געדענקען זייער שטארק אכטונג צו געבן און חלילה נישט אנרירן די טייערע לולב אדער אתרוג אן רשות פון א טאטע אדער א מאמע.

טאטע:

איך גיי קיינמאל נישט אליין טאטשן טאט'ס לולב און אתרוג!

שראלי:

זייער זייער גוט שראלי, ווייל דו ביסט זייער א וואוילע אינגעלע! און יעצט קינדערלעך געבט א קוק אויף די הדסים און די ערבות, עס דארפן זיין שיין פריש און פול מיט בלעטעלעך. און יעצט קענסטו שוין שאקלען לולב. קום, כאפ אן די לולב אין די רעכטע האנט און די אתרוג אין די לינקע האנט, אבער ביז נאך די ברכה דארף מען האלטן די אתרוג איבערגעדרייט מיט די שיינע פיטום אויף אראפ. ווען דו ענדיגסט מאכן די ברכה, פאר דו גייסט עס שוין שאקלען, וועסטו צוריק דרייען די אתרוג מיט די פיטום אויף ארויף. גרייט?

טאטע:

יא.

מאיר:

דא האסטו, אזוי.

טאטע:

אקעי, די אתרוג דרייט מען איבער אויף אראפ, אקעי גרייט!

מאיר:

פיין. יעצט קוק אריין אין די מחזור, און זאג שיין די ברכה.

טאטע:

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצננו על נטילת לולב!
- "אמן!"

מאיר:

יום טוב סופות

טאטע: די ערשטע טאג סופות, מאכן מיר נאך א ברכה, די ברכה פון "שְׁהֲחִינּוּ", צו דאנקען דעם הייליגן באשעפער, אז מיר האבן דערלעבט א גאנצע יאר ביז ס'איז נאכאמאל אנגעקומען די הייליגע יום טוב סופות. קוק אריין און זאג שיין.

מאיר: ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה! – "אמן!"

טאטע: דריי צוריק די אָתרוג אויף ארויף, אזוי. יעצט דריי אויס דיין הענט צו די רעכטע זייט פון די וועלט, וואס דאס איז "דרום", און שאקל צוזאמען ביידע הענט, שאקל שאקל שאקל! יעצט דריי זיך אויס צו די לינקע זייט פון די וועלט, וואס דאס איז "צפון", שאקל שאקל שאקל! יעצט דריי זיך פארנט, וואס דאס איז "מזרח", שאקל שאקל שאקל! יעצט הייב ארויף דיין הענט הויך אויף ארויף צום הימל, וואס דאס איז "מעלה", ארויף, שאקל שאקל שאקל! יעצט בייג זיך אראפ אביסעלע צו דער ערד, וואס דאס איז "מטה", אראפ, שאקל שאקל

יום טוב סוכות

שאקל! און צום לעצט דריי זיד אינגאנצן ארום אויף די אנדערע זייט, וואס דאס הייסט "מערב", שאקל שאקל שאקל! אזוי! יעצט האסטו געשאקלט צו אלע זעקס זייטן, און דו האסט ערליך מקיים געווען און יוצא געווען די הייליגע מצוה פון שאקלען מיט די ארבעה מינים!

מאיר: און יעצט וויל איך שוין גיין דאווענען אין די גרויסע שוהל, און זינגען הלל, און זעהן ווי אלע טאטעס האלטן אין זייער הענט א לולב מיט א אתרוג. און מען בעט הויך "הושענא", אז דער הייליגער באשעפער זאל אויגו העלפן און געבן אלע גוטע זאכן.

חנן: הושענא למענך אלקינו הושענא... הושענא למענך בוראנו הושענא...

טאטע: און אזוי טוהן מיר יעדן טאג סוכות צופרי ביים דאווענען.

יום טוב סופות

טראַק 4: מצוה ושמחת בחגך - לערנען [CD-2]

טאטע: יעצט איז שוין אדורך די ערשטע צוויי טעג יום טוב, און מיר האלטן שוין ביי די געשמאקע פיר טעג וואס הייסן...

קינדער: חול המועד!!!

טאטע: און קינדער, עס שטייט אין די הייליגע תורה "ושמחת בחגך", דאס מיינט מען זאל זיך פרייען און הנאה האבן אין דעם יום טוב. וועגן דעם פירט מען זיך צו געבן פאר די קינדער אן עקסטערע הנאה מער פון א גאנצע יאר. מען גייט צוזאמען שפילן, פארברענגען, מ'גייט צו א פארק, אדער א זון, מ'גייט באזוכן משפחה. אבער חול המועד, אפילו א אינגעלע גייט נאך נישט אין שוהל, דארף ער געדענקען צו דאווענען ערליך אינדערהיים, דער הייליגער באשעפער ווארט אויף יעדן איינעם דאווענען! און אויב דער רבי געבט אהיים עברי צעטעלעך, אדער משניות חזרה, דארף מען עס יעדן טאג שיין איבער'חזר'ן, ווייל דאס איז די הייליגע תורה וואס דער הייליגער באשעפער וויל אז מיר זאלן לערנען, אפילו מ'איז נישט אין חדר. און ווען א אידיש אינגל לערנט און דאווענט ערליך, האט אויך זיין הייליגע נשמה הנאה, און מיט דעם איז מען אויך מקנים די גרויסע מצוה פון "ושמחת בחגך".

שראלי: איך גיי קודם דאווענען זייער ערליך, און לערנען די הייליגע תורה, און נאכדעם וועלן מיר פארן!

טאטע: אט אזוי שראלי, אזוי פירט זיך אויף אן ערליך אידיש אינגל! און גלייך נאכן דאווענען און לערנען, גייען מיר בעזר השם פארן צו זייער א געשמאקע און איידעלע פארק.

קינדער: יעה!!

קינד: טאקע, מיין רבי האט געזאגט, אז אן ערליכע אידישע אינגל, גייט נאר פארברענגען צו איידעלע פלעצער וואו עס דרייען זיך נישט צופיל גוים.

יום טוב סופות

טאטע:

גערעכט. און ווען מ'גייט פארברענגען חול המועד, דארף אן ערליך אידיש קינד אויף זייער אכטונג געבן אויף זיינע הייליגע אינגעלעך, און זיך אויפפירן זייער איידל און מיט גרויס דרך ארץ, אזוי וועלן די אלע ארבייטער'ס אין די פארק זעהן אז דא איז געקומען אן ערליכע אידישע וואוילע אינגל וואס לערנט די הייליגע תורה א גאנצע יאר, און ער פירט זיך אויף נאר וויאזוי די הייליגע תורה הייסט. און מיט אזא גוטע אויפפירונג מאכט מען א ריזיגע קידוש השם, דאס מיינט, מען הייליגט דעם הייליגן באשעפער'ס נאמען. און דער הייליגער באשעפער האט זייער שטארק הנאה פון אזעלכע וואוילע קינדער, און ער באצאלט זייער א גוטע שכר פאר די אלע וואוילע אינגעלעך און מיידעלעך וואס פירן זיך אויף צניעות'דיג און איידל.

יום טוב סופות

טרעק 5: מצוה ושמחת בחגך - אין פארק [CD-2]

שרגא: טאטי, אונז האמיר שוין ערליך געדאווענט, און אויך איבערגע'חזר'ט אלעס וואס דער רבי האט געהייסן.

מעכ: טאטי, איך האב שוין איבערגע'חזר'ט מיין עברי צעטל, איך בין גרייט צו גיין!

טאטע: זייער גוט, קינדערלעך, איך האב זייער שטארק הנאה דאס צו הערן. נו, קינדערלעך זענט עטס גרייט צו פארן צו די פארק?

קינדער: יא!

שרגא: טאטי, איך זאג צו, אז איך וועל זיך אויפפירן זייער וואויל און איידל ווען מ'גייט אין די פארק.

אפרים: אויך איך גיי זיין זייער וואויל, איך גיי קיינעם נישט אנועקשטופן אדער זיך אריינכאפן.

שבת: אויך איך וועל זיין זייער וואויל, איך וועל גארנישט אראפוארפן קיין שמוץ אויף די פלאר, נאר אלעס לייגן שיין אין גארביטש!

טאטע: זייער גוט קינדער, איך האב זייער הנאה דאס צו הערן. אקעי, יעדער זעצט זיך אריין אין די קאר, מ'מאכט צו די סיעט בעלטס, און...

קינדער: געפארן! יעה!!!

קינדער: איך גיי גיין אויף א מעכטיגע ראולעךקאוסטער... און איך גיי דרייוון באמפינג קארס... איך גיי שפרינגען אין די דזשאמפינג באלאן! און איך גיי גיין אויף די רייד וואס דרייט זיך און מען פליעט...

טאטע: אקעי קינדערלעך, דא זענען מיר.

שראלי: וואו! ס'איז דא מיליאנען קארס! קוק מאיר, ס'איז געפאקט מיט אידן!

מאיר: אוודאי, וואס האסטו געמיינט.

יום טוב סופות

טאטע: אַקעײַ קינדערלעך, יעדער קומט שיין ארויס פון די קאר. און קינדערלעך געדענקטס, די פארק איז זייער גרויס, חלילה נישט ארומלויפן אליינס, ווייל מ'קען זיך זייער שנעל פארלירן חס ושלום! יעדער זאל קומען שיין צוזאמען, און מיר וועלן בעזר השם פֿמעט איבעראל אנקומען. און וואס נישט, וועלן מיר גיין בעזר השם קומענדיגע חול המועד.

קינדער: אַקעײַ.

טאטע: לאמיר גיין צו די בודקעלע באצאלן געלט.

קינדער: אה! טאטי קויפט אונז טיקעטס!

טאטי: און יעצט קען מען אריינגיין! קודם גייען מיר גיין דא גלייך ביי די גרויסע רייד, עטס זעהטס די אלע דרייעדיגע קארעלעך, שטעלטס ענק דא אין די ליין, און ווארטס מיט געדולד!

יוסי: די לבנה רייד! וואו! קוק ווי דאס פֿליעט! ס'איז אזוי שרעקעדיג!

שבתי: עה! שרעקעדיג? איך האב גארנישט מורא! אז דו האסט מורא, בעט דער הייליגער באשעפער, וועסטו זעהן אז ס'וועט גארנישט געשעהן!

מעכי: איך האב גארנישט מורא פון די רייד...

שראלי: אה, די רייד סטאפט שוין, יעדער קומט אראפ, און אונז גייען ארויף. געגאנגען...

מאיר: הע? איך זעה גוט?

קינדער: מיסטער האצקל!

מאיר: מיסטער האצקל איז דא! ער פירט אן מיט די ריידס! אַקעײַ, איך זעה שוין, היינט גייט זיין פֿאן...

האצקל: געקסט פֿלוי. אה, אינגעלע שטיי דא נעבן די שטעקן, איך מוז מאכן זיכער אז דו ביסט גענוג הויך צו גיין אויף דער רייד. נישט צו נידעריג און נישט צו הויך, אה, פֿערפעקט!

יוסי: יעה!

האצקל: געקסט!

יום טוב סופות

מאיר: מיסטער האצקל, פליז
מעסט מ'ך אפ, קען א'ך גיין
אויף דער רייד?

האצקל: שטיי דא. אקעי.

מאיר: ס'גוט?

האצקל: פערפעקט!

מאיר: יעה!

האצקל: געקסט.. העי העי!

שרגא: אקעי, א'ך?

האצקל: דו ביסט כמעט... אקעי.

שרגא: יא גוט?

האצקל: אה יא, דו קענסט גיין.

שרגא: נאך א מזל, כ'האב שוין שיעור געמיינט אז ער גייט מיר נישט אריינלאזן, ווייל
די זומער בין א'ך געוואקסן זייער הויך...

האצקל: געקסט!

מעבי: מיסטער האצקל! מיסטער האצקל!

האצקל: יא יא אינגעלע?

מעבי: פליז מעסט מ'ך אפ.

האצקל: אקעי, שטיי דא ביי דער שטעקן לאמיר זעהן ווי הויך דו ביסט.

מעבי: קען א'ך גיין אויף דעי רייד?

האצקל: אה אה, נאפס... ! דו ביסט נאכנישט גענוג הויך פאר דער רייד, דער רייד
טאמער איז מען צו נידריג איז עס נאך א ספנה, דו קענסט גיין אויף אנדערע
ריידס.

מעבי: אקעי!

וְיִיָּסְמוּ וְאֵם? קוֹם צוֹרִיךְ נַעֲקֻמָּטַע יָאָר, אָפֶשֶׁר וְעֵסְמוּ שׁוּיִן זַיִן הָעֶכֶר, אֵינִיגֶעֱלַע, און דַּעמאַלְטֶס וְעֵסְמוּ שׁוּיִן קַענַען גַּיִן אויף דַּער רִייד אויף, אָקַעִי?

אַקע, אײַד גײַ געקסטע יאר, אײַד גײַ גאָרנישט ווײַנען, געקסטע יאר גײַ אײַד
וײַן גרויס!

חֲמֵקֵל: זײַער זײַם...

אָה, לאַמיר זיך אַרײַנזעצן אלע דרײַ אין אײן קאַרעלע, הױ גײט זײן פאַן!

חֲמִצָּקָל: נָא גַעגִּיגֵעֵן!

קינדער: איך נעם די עק, איך נעם די אנדערע עק, און איך פאקום די מיטן!

האָקאַל: אָקעי אַלע קינדער, הערט מיך גוט צו, יעדער מוז זיין אייגענבונדן מיט די בעלט, און קיינער טאר זיך נישט אויפֿשטעלן אַ גאַנצע צייט, ביז ווילאנג איר זאג! זענט עטס גרייט?

קינדער: יא!

חֲאֶזְקֵל: אִיךְ הָעֵר נִישָׁט. זְעֻנְט עֵטְס גְּרִיט?

קינדער: !!

חאצקל: העכער! זענט עטס גרייט?

קִינְדָּעַר: יאאאאאאאאאאאאאאאאאאא!

האצקל: אָקעיִ אָקעיִ אָקעיִ... געגאנגען! אָקעיִ כאַפֿטס עֶנק גוט אָן, ווייל באַלד גייען עֶנק זיך טרעפֿן אויף די לֶבנה! הע הע...

קינדער: יוֹשֶׁה. ס'דרייט זיך.... יא, אָבער אזוי שטײט? וואָרט נאָר צו, פֿאַלד גײט עס אָנהײבן צו פֿלײען...

תַּאֲצֵקָל: עֵנֶק ווִילֵן שְׁנַעֲלֵעֵר?

קינדער: יא! שניעלער!!

חאצקל: אַקען, באַפֿטס ענק גוט אָן!

קײַנעמער: אײַך מײן אז ס'פארט שוין שטעלער... שטעלער!!! שטעלער!!!

תמצקל: נאך שניעלער?

יום טוב סופות

קינדער: יא!!! ש'נעלער!!!! ס'פליעט!!!!

האצקל: נאך ש'נעלער?!

קינדער: יא!!!! - - - גיין!!!

האצקל: יא אדער גיין?

קינדער: יא!!!! - - - גיין....

האצקל: גיין? גיין? - יא? - ש'נעלער? - ש'טייטער? נא?

קינדער: יו, דו זאגסט גיין, דו האסט עכט מורא? עה?! ס'איז נאר א דזשאק....

האצקל: הא הא הא... קינדער, ש'נעלער?!

קינדער: כאפ אן דיין קאפל, די רייד פליעט! - יו, ס'האט געמאכט א שארט סטאפ!

האצקל: הע הע הע קינדער, נאך?! הע הע הע....

קינדער: יא!!!! גיין.... יוש.... ס'פאנגט זיך אן צו דרייען צוריק צו וועגס.... איך ווער דיין....

האצקל: קינדער, ש'נעלער?

יום טוב סופות

קינדער: יא!!! גיין....

האצקל: ענק ווילן נאכאמאל זעהן די לבנה?!

קינדער: יא!!!

האצקל: אקעי, כאפטס ענק גוט אן, ס'גייט פליען!!!

קינדער: שניעלער!!! שניעלער!!! שניעלער!!! - העכער!!! העכער!!! העכער!!!

האצקל: ס'פליעט!!!! נא, וואספארא קאליר האט די לבנה?...

שלומי: בלא... יוי, איך זעה עכט די לבנה!!! יוי, ס'ווערט שוין ביינאכט!!!

האצקל: אקעי קינדער, יעדער ווארט מיט געדולד ביז די רייד שטעלט זיך אינגאנצן אפ, קיינער זאל זיך נישט אויפשטעלן פאר איך הייס... אקעי.... רעד! יעצט זאל יעדער אויפמאכן די סיט בעלט, און שטייטעלעך ארויסגיין ביי די זייט וואס ס'שטייט די עקזיט סיין!

שראלי: אה! טאטי! איך בין יעצט געווען אויף די לבנה!

טאטע: די לבנה?!

שראלי: איך ווייס נישט, אזוי האט די מענטש פון די רייד געזאגט...

קינדער: א גרויסן יישר כח טאטי!

שראלי: אויג האמיר זייער שטארק הנאה געהאט!

טאטע: זייער גוט! און ענק האבן אויך מקיים געווען די מצוה פון "ושמחת בחגך". אבער קינדערלעך, געדענקטס אז נישט יעדן טאג גייט מען פארן צו א פארק אדער גיין חול המועד האלטן, מען דארף אייביג געדענקן צו פאלגן וואס טאטי אדער מאמי הייסן טוהן, און אויב טאטי אדער מאמי זאגט אז היינט איז צו קאלט, אדער אז היינט בלייבט מען אינדערהיים, דארף מען מקיים זיין די גרויסע מצוה פון "כבוד את אביך ואת אמך", דאס מיינט, מכבד זיין און פאלגן דיין טאטע מיט דיין מאמע.

יום טוב סופות

טקעק 6: הושענא רבה [CD-2]

טאטע: און אזוי מיט די אלע גרויסע מצות זענען מיר שוין גרייט צו זייער א הייליגע טאג, וואס קומט גלייך נאך חול המועד, און די הייליגע טאג הייסט "הושענא רבה". דאס איז דער טאג וואס מיר נעמען די לולב און אתרוג אין די האנט און מען שרייט צום הייליגן באשעפער "הושענא", דאס מיינט, העלף אונז!

מאיר: אבער טאטי, פארוואס? וואס גייט פאר, אז מ'בעט "אזוי" שטארק?

טאטע: וואס עס גייט פאר? איד וועל ענק זאגן! ענק געדענקען אז ס'איז געווען ראש השנה, ווען דער הייליגער באשעפער האט פאר יעדע איד אנגעשריבן וואס ס'זאל צו אים געשען א גאנצע יאר?

מאיר: אוודאי! מיר האבן אלע אויסגעבעטן אז דער הייליגער באשעפער זאל אונז אריינשרייבן אין זיין גאלדענע בוך!

טאטע: טאקע. און וואס האט מען געטוהן יום כיפור?

שבת: יום כיפור, האבן מיר אלע געפאסט, און שטארק איבערגעבעטן דעם הייליגן באשעפער אויף אלע אונזערע עבירות און שלעכטע מידות, און צוגעזאגט צו זיין אייביג זייער וואויל!

טאטע: אה, דו געדענקסט זייער גוט! יעדער האט צוגעזאגט צו זיין זייער וואויל, און דער הייליגער באשעפער האט אונז טאקע גלייך געגעבן די הייליגע יום טוב סוכות. און דער הייליגער באשעפער וויל טאקע זעהן, איז יעדער איינער טאקע אזוי וואויל ווי זיי האבן צוגעזאגט? און אויב יעדער איינער פאלגט טאקע נאר די יצר טוב, און חלילה נישט די יצר הרע. און יעצט קומט דער טאג "הושענא רבה" וואס דער הייליגער באשעפער נעמט די צעטעלעך וואס דער הייליגער באשעפער האט פאר יעדן אנגעשריבן, און דער הייליגער באשעפער געבט איבער די צעטעלעך פאר א מלאך, און דער מלאך וועט טוהן פאר דעם מענטש אלעס וואס דער הייליגער באשעפער האט געשריבן אויף דעם צעטל!

יום טוב סופות

מאיר: און אויב חלילה שטייט אויף די צעטל נישט אזא גוטע זאך?

טאטע: וועט דער מלאך חלילה טוהן צו דעם מענטש די נישט גוטע זאך, ווייל אזוי האט דער הייליגער באשעפער געשריבן אויף זיין צעטל!

מאיר: יוא!

טאטע: וועגן דעם, געבט אונז טאקע אונזער הייליגער באשעפער דער גרויסער טאג וואס הייסט "הושענא רבה", און אלע טאטעס גייען אין שוהל בינאכט אויסזאגן תהילים, און צופרי בעט מען אלע הושענות! אז אויב חלילה שטייט אויף א צעטל נישט אזא גוטע זאך, וועט עס דער הייליגער באשעפער שטעלן טוישן און איבערשרייבן פאר א גוטע צעטל, נאך פאר דער מלאך באקומט עס!

מאיר: נאך א מזל!

טרעק 7: שמעני עצרת - גשם [CD-2]

שבתי: טאטי, וואס קומט נאך הושענא רבה?

טאטע: אה, נאך הושענא רבה, איז מער נישט סוכות! און מ'דארף מער נישט זיצן אין די סוכה. נאך הושענא רבה קומט א נייע יום טוב וואס הייסט "שמעני עצרת", דאס מיינט די אכטע טאג פון דעם יום טוב. און אויך שמעני עצרת בעטן מיר אן עקסטערע תפילה פאר די ווינטער, און דאס איז די תפילה פון "גשם", מען בעט פון דער הייליגער באשעפער אז די רעגן און די שניי זאלן נאר ברענגען פאר אונז גוטע זאכן, און יעדער זאל בלייבן געזונט און שטארק.

מאיר: און ווען מען דאווענט שמונה עשרה, זאגן מיר מער נישט "מוריד הטל", אזוי ווי מ'זאגט ווען ס'איז זומער, נאר שמעני עצרת פאנגט מען אן צו זאגן "משיב הרוח ומוריד הגשם", דאס מיינט מיר דאנקען דעם הייליגן באשעפער וואס האט באשאפן דעם קאלטן ווינט און ער מאכט אז עס זאל רעגענען און שנייען, וואס פון די אלע רעגן גייט נעקסטע יאר זומער ארויסוואקסן שיינע ביימער!

טאטע: זייער גוט מאיר! און שמעני עצרת נאכמיטאג גייט מען נאך איין מאל צוריק אריין אין די הייליגע סוכה זיך געזעגענען.

יום טוב סופות

קינד: און מ'קושט אלע פיר ווענט פון די סופה, און מ'בעט דער הייליגער באשעפער אז קומענדיגע יאר זאלן מיר שוין זיצן אין די סופה צוזאמען מיט משיח צדקינו!

טרעק 8: שמחת תורה [CD-2]

טאטע: און נאך שמיני עצרת קומט עפעס זייער א פרייליכע יום טוב! ווער ווייסט?
קינדער: אה! שמחת תורה! מ'טאנצט און מ'פריידט זיך מיט די הייליגע תורה! מ'ווארפט קענדיס! ס'לעבעדיג! יעדער האט ליב שמחת תורה!
קינד: טאטי, פארנואס פריידט מען זיך אזוי שטארק שמחת תורה?
טאטע: מ'פריידט זיך אז מ'האט געענדיגט ליינען די גאנצע תורה, און מ'הייבט עס נאכאמאל אן פון "בראשית".
מאיר: טאקע, יעדע שבת ליינט מען אין די תורה די סדרה פון די וואך, און שמחת תורה ליינט מען די לעצטע סדרה "וואת הבכרה".
שבת: און גלייך נאכדעם פאנגט מען אן די ערשטע סדרה "בראשית".
טאטע: זייער גוט קינדער! ווער קען אויסענווייניג אלע סדרות פון די גאנצע תורה?
קינד: איך!!!!!!
טאטע: לאמיר הערן!

טרעק 9: ניגון - סדרה ניגון [CD-2]

בראשית, נח, לך לך, ויפא, חיי שרה, תולדות, ויצא, וישלח, וישב, מקץ, ויגש, ויחי
 דאס זענען די נעמען פון ספר בראשית
 שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים, תרומה, תצוה, כי תשא, ויקהל, פקודי
 דאס זענען די נעמען פון ספר שמות

יום טוב סופות

ויקרא, צו, שמיני, תזריע, מצורע, אחרי, קדושים, אמור, בחר, בחקותי

דאס זענען די געמען פון ספר ויקרא

במדבר, נשא, בהעלותך, שלח, כרח, חקת, בלק, פינחס, מטות, מסעי

דאס זענען די געמען פון ספר במדבר

דברים, ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, כי תצא, כי תבא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה

דאס זענען די געמען פון ספר דברים

טרעק 10: די הייליגע הקפות [CD-2]

טאטע: און יעצט טייערע קינדערלעך, מיר האלטן שוין ביי די "הייליגע הקפות". ענק זעהן? דער גבאי פון די שוהל נעמט ארויס אלע בענקלעך פון אינמיטן די שוהל, און אלע טישן לייגט ער אין די זייט, צו מאכן פלאץ פאר יעדן איינעם צו קענען טאנצן און זיך פרייען מיט די הייליגע תורה.

מעבי: איך האב א קליינע קינדער תורה!

טאטע: זייער גוט מעבי, און דו גייסט מיט דעם טאנצן.

מעבי: איך האב אויך א הערליכע פאן, איך האב אליין עס געמאכט אין חדר...

טאטע: זייער שיין.

גבאי: ריקטס אנוועק די בענק פון דא, מאכטס פלאץ, דא גייט מען טאנצן. קינדער, ריקטס ענק אנוועק, די אינגעלייט גייען שטיין דא, די קינדער שטייען דארט. דעם טיש ריק אנוועק, דעם באנק ריק אויף דער זייט. שטיי נישט דא... ריק דיר אנוועק... ששש! ר' חיים בערקאוויטש איז מכובד מיט א הקפה... ר' זעליג פארקאש איז מכובד מיט א הקפה... נו, קום ארויף, זעליג!

מאיר: טאט, וואס מיינט מכובד מיט א הקפה?

טאטע: מכובד מיט א הקפה מיינט, אז דער גבאי נעמט ארויס אלע ספר תורה'ס פון די ארון הקודש, און ביי יעדע הקפה איז דער גבאי מכבד אנדערע מענטשן אז זיי זאלן טאנצן מיט די ספר תורה.

מאיר: וויפיל הקפות גייט מען טאנצן?

יום טוב סופות

טאטע: מען גייט טאנצן זיבן הקפות, אקעגן די זיבן הייליגע אושפיזין, אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף און דוד. אה, מ'גייט שוין אנפאנגען צו טאנצן די ערשטע הקפה! קומטס קינדערלעך, לאמיר מיטטאנצן און זיך מיטפרייען מיט די הייליגע תורה!

גבאי: יעצט גיימער אויז טאנצן - הקפה א! ניגון...

איד: צאן קדשים!!!

קינדער: מעההההה!!! (קענדיס!)

גבאי: ר' יודל ליבער איז מכובד מיט א הקפה. ר' יעקב נאטעוויטש איז מכובד מיט א הקפה. נו, ר' יאנקל, קומטס ארויף! - הקפה ב! ניגון...

גבאי: ר' חנניה אונסדארפער איז מכובד מיט א הקפה. ר' חיים גרין איז מכובד מיט א הקפה. - ר' חנניה, ר' חיים, קומטס ארויף, נעמטס א ספר תורה! - הקפה ג! ניגון...

גבאי: ר' משה ליבערמאן איז מכובד מיט א הקפה. ר' יאקל שרייבער איז מכובד מיט א הקפה. נו, ר' יאקל! - הקפה ד! ניגון...

גבאי: ר' אלימלך לאנדא איז מכובד מיט א הקפה. ר' זושא מענדלאוויטש איז מכובד מיט א הקפה. נו, ר' אלימלך! - הקפה ה! ניגון...

גבאי: ר' אברהם מערמעלשטיין איז מכובד מיט א הקפה. ר' נפתלי ברוין איז מכובד מיט א הקפה. - הקפה ו! ניגון...

איד: צאן קדשים!!!

קינדער: מעההההה!!! (קענדיס!)

גבאי: ר' מענדל וויינגארטן איז מכובד מיט א הקפה. ר' שמואל גאלד איז מכובד מיט א הקפה. נו, ר' מענדל, ר' שמואל, קומטס ארויף! - הקפה ז! ניגון...

טאטע: און יעצט גייט יעדער איינער עולה זיין, אלע טאטעס, אלע בחורים מיט אלע אינגעלעך!

יום טוב סופות

טאטי, וועלכע סדרה גייט מען ליינען?

שרגא:

די לעצטע סדרה "וואת הברכה", און גלייך נאכדעם פאנגען מיר שוין אן נאכאמאל פון "בראשית", צו ווייזן אז די הייליגע תורה קען מען קיינמאל נישט ענדיגן, און די הייליגע תורה דארפן מיר איבער'חזר'ן נאכאמאל און נאכאמאל. אה, דער גבאי און דער בעל קורא זענען גרייט, מ'גייט שוין ליינען...

טאטע:

טרעק 11: עולה זיין [CD-2]

אקעי קינדער, ווער ס'איז שוין גענוג גרויס און ער קען שוין אליין עולה זיין, קומטס אהער דא, מאכטס א ליין, שטעלט ענק שיין אויס, איינער אונטערן אנדערן, אזוי, אקעי, דו שטיי דא. איינגעלע, דו שטיי אין בעק פון אים. קיינער דארף נישט שטופן! יעדער וועט עולה זיין! טוה אן די טלית, אזוי, אויף דיין קאפ, אזוי, קוק אריין אין די ספר תורה.

גבאי:

יום טוב סופות

"נעמוד הבחור שרגא בן ר' חיים בן ציון הפהן, מי שברך את האבות הוא ברוך את הבנים, ונאמר אמן".

שרגא: "ברכו את השם המבורך. ברוך השם המבורך לעולם ועד. - ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה השם נותן התורה." - "אמן".

בעל קורא: "וזאת הברכה.... ועזר מצריו תהיה".

שרגא: "ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו, ברוך אתה השם נותן התורה." - "אמן".

טרעק 12: כל הנערים [CD-2]

גבאי: אקעי, יעצט אלע קליינע זיסע קינדער וואס קענען נאכגישט קיין עברי, און קענען נאכגישט אליינס זאגן ברכו, זאלן יעצט דא אהער קומען, און אויז גייען מאכן "כל הנערים!". אלע קינדערלעך קומטס שיין מיט ענקערע טאטעס, אויז גייען אויסשפרייטן א גרויסע טלית העכער יעדנס קאפ און אלע זיסע קינדערלעך קומען שיין אריין אונטער די טלית, און ענק גייען שיין מיטזאגן מיט ענקער טאטע, און ווער עס וועט שיין זאגן וועט באלד קומען צו פליען קענדיס! יעה!!

קינדער:

גבאי: נו פאנגטס שיין אן צוזאמען, איינס, צוויי דריי...

קינדער: "ברכו את השם המבורך. ברוך השם המבורך לעולם ועד. - ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה השם נותן התורה." - "אמן".

בעל קורא: "וליוסף אמר.... והם אלפי מנשה".

קינדער: "ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו, ברוך אתה השם נותן התורה." - "אמן".

יום טוב סופות

קינדער: "המלאך הגואל אותי מפל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמיי ונשם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ".

גבאי: זייער שיין, זעצט גייט מען ווארפן אסאך קענדיס!!

קינדער: קענדיס!!!

שלומי: טאטי,

טאטע: יא, שלומי?

שלומי: איך האב שוין א גאנצע בעג מיט קענדיס..

טאטע: וואו!

שלומי: אבער איך ווייס אז ס'איז זייער נישט געזונט צו עסן אזוי סאך קענדיס, און ס'קען מאכן א גרויסע באבא, וועגן דעם גיי איך עסן נאר אפאר קענדיס, און אלע איבריגע קענדיס גיי איך דיר געבן און דו גייסט עס אנועקלייגן. אקעי טאטי?

טאטע: אקעי, גערעכט. דו ביסט זייער א וואוילע אינגעל שלומי, זיך אפהיטן צו זיין געזונט איז א גרויסע מצוה וואס עס שטייט אין די הייליגע תורה "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", דאס מיינט אז א איד דארף אייביג געדענקען צו אפהיטן זיין גוף אז ער זאל בלייבן געזונט. שלומי, מיט דעם וואס דו פאקסט אנועק די איבריגע קענדיס און דו עסט נישט אלעס זעצט אויף, האסטו זייער א גרויסע מצוה! און דער הייליגער באשעפער איז זייער פרייליך!

אפרים: טאטי,

טאטע: יא אפרים?

אפרים: פארנוואס זאגט מען "המלאך" ווען די קליינע קינדער זענען עולה?

טאטע: ווייל אין אזא הייליגע טאג ווי שמחת תורה, וויל מען אנוואונטשן פאר אלע קליינע קינדערלעך א ברכה, די זעלבע ברכה וואס זעקב אבינו האט אנגעוואונטשן זיינע אייניקלעך מנשה און אפרים.

יום טוב סופות

טקעק 13: כיגון - המלאך [CD-2]

המלאך הגואל אותי מכל רע, יברך את הנערים, ויקרא בהם שמי,
ושם אבותי אברהם ויצחק, וידגו לרוב בקרב הארץ.

המלאך הגואל אותי מכל רע, יברך את הנערים, ויקרא בהם שמי,
דער מלאך וואס פלעגט מיר אויסלייזן, - פון אלעם שלעכטס פון אלעם ביזן,
א הייסע תפילה בעט איך אצינדער, - בענטש מיינע ליבע קינדער,
איך זאל קענען מיט זיי שטאלצירן, - ווי קינדער פון די אבות זיך פירן,
זיך מערן בלי עין הרע גאר אסאך, - אזוי ווי די פיש פון טייד.
ושם אבותי אברהם ויצחק, וידגו לרוב בקרב הארץ.

טקעק 14: מוצאי יום טוב [CD-2]

טאטע: נאכדעם וואס מיר האבן געענדיגט די אלע הייליגע טעג וואס זענען געווען
אנגעפולט פול מיט מצות און ימים טובים, ראש השנה, יום כיפור, סופות,
שמיני עצרת, און שמחת תורה, יעצט טוען מיר באגלייטן דעם שיינעם יום
טוב, און מיר בעטן אז דער הייליגער באשעפער זאל שוין שיקן משיח צדקינו,
און קומענדיגע יאר זאלן מיר אלע קענען מקוים זיין די אלע שיינע מצות אין
ירושלים עיר הקודש.

טקעק 15: כיגונים - והראנו, אוי, רבונו של עולם [CD-2]

והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו.
והשב פהגים לעבודתם, ולוים לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם.
ושם נעלה ונראה, ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו.

אוי, רבונו של עולם העלף שוין אלע אידן,
אוי, רבונו של עולם לייז אונו שוין אויס.
ס'זאל שוין זיין די גאולה, משיח זאל שוין קומען.

הערט אונזערע אנדערע

איך האב ליב

סידי'ס, און האט שטארק הנאה!

געזינגען און גערעדט דורך די
הייליגע קינדערלעך קוויינער

YOEL KLEIN
RECORDING STUDIO
718-344-1708

